UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1 ЖОВТНЯ, 1970.
Число № 40
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
OCTOBER 1, 1970.

НОВІ МІНІСТРИ ФЕДЕРАЛЬНОГО УРЯДУ

Прем'єр Канади П. Трюдо зробив деякі зміни в кабінеті міністрів, складеному з 29 членів. На місце міністра державної оборони Л. Кад'є, що перейшов на пост канадського амбасадора у Франції, іменовано Д. Макдоналда, що був досі провідником лібералів у парляменті та головою т.зв. Таємної ради. Макдоналд, який має багато менше військового досвіду, ніж його попередник, заповів дальше зменшення канадських збройних сил та приобіцяв, що дозволить ЗДА будувати оборонну систему з ракетними бомбами на канадській Півночі.

На місце Макдоналда прийшов А. МекЕкен, що досі очолював міністерство іміграції та затруднення. О. Ленґ, що перебрав міністерство іміграції, буде одночасно вести справи Збіжжевої ради, що й досі належала до його ресорту.

На місце дотеперішнього міністра пошти Е. Кіранса, якому закидали багато недостач у керівництві пошти (м. ін. недавній поштовий страйк), прийшов дотеперішній міністер прибутків Е. Коті. Одначе формально міністерство пошти очолює ще Е. Кіранс, який залишився міністром зв'язку. Завданням Коті буде упорядкувати справи поштових працівників. Уряд ще й досі не вирішив, чи перемінить міністерство пошти у королівську корпорацію, як «Ер-Кенада» або Сі-Ен-Ар, чи воно залишиться й дальше державним міністерством. Міністер Г. Ґрей, що був міністром без теки, став міністром прибутків.

Трюдо заповів, що незабаром призначить теж деяких нових парляментарних секретарів та сенаторів бодай не деякі з 18 опорожнених місць.

Зміна членів кабінету не принесла, мабуть, ніяких змін у політиці даних міністерств, крім міністра пошти, де сподіваються, що Коті, який був міністром за прем'єра Л. Пірсона, може, краще керуватиме, ніж це робив Кіранс.

Совєти будують бази для підводних суден

Американське міністерство оборони проголосило, що СССР будує постійні бази для підводних суден у місцевості Сієнфуегос на південному узбережжі Куби. Совєтські підводні судна вже й давніше задержувалися в тому кубинському порті, але досі не було ніяких познак, що там є їхня постійна база. Протягом минулих кількох місяців совєтські вантажні судна привезли до того порту багато різного устаткування, м. ін. великі пороми, що можуть служити підводним суднам для їхніх направ.

Міністерство оборони не сказало, що думають ЗДА робити у справі цих баз, лише сказано, що американські розвідчі літаки збирають дальше дані про доставу різних матеріялів до Сінефуегос.

В тому порті СССР вдержує підводні судна, які можуть вистрілювати з-під води ракети з атомовими бомбами. Ті судна кружляють постійно поблизу берегів ЗДА.

Китайці виганяють японського журналіста

Китайський комуністичний уряд викинув з Пекіну кореспондента японського пресового агентства Кійодо. Причиною було те, що в конференції азійських пресових агенств брав участь представник центрального пресового агентства з Формози (Тайвань), що є осідком націоналістичного китайського уряду.

Представник агенції Кіодо головував на конференції.

Китайське радіо посудило агентство Кіодо, що воно мачає свої пальці в „американсько - японській змові" й надалі піддержує два Китаї, тобто комуністичний та націоналістичний.

Після виїзду японського кореспондента, в Пекіні ще залишилося 17 чужих кореспондентів: два японські з інших агентств, по одному з Північного В'єтнаму та Північної Кореї, по два з СССР та Польщі, по одному зі Східної Німеччини, Угорщини, Болгарії, Румунії, Югославії, Альбанії, Західної Німеччини, Франції та Канади. Має ще приїхати кореспондент з Куби.

Жиди пікетують Юрока

Жидівська ліґа оборони пікетувала в Ню Йорку бюра жидівського підприємця Сола Юрока, який спроваджує совєтських мистців та різні ансамблі до ЗДА. Юрок, м. ін. організував турне українського танцювального ансамблю П. Вірського й у Канаді.

Московська газета «Ізвєстія» лає Жидівську ліґу за те, що її члени пікетували совєтських дипломатів та співацькі ансамблі під час їхніх виступів у ЗДА. «Ізвєстія» домагаються від американського уряду охорони для совєтських громадян «перед розгуканими жидами», які є «сіоністичними хуліганами».

50 МІЛ. НА ДВОМОВНІСТЬ

На цей шкільний рік федеральний уряд ухвалив 50 мільйонів долярів на допомогу школам, що ведуть навчання англійської та французької мови. З тої суми дістануть: Квебек — 24 мільйони, Онтаріо — 14 мільйонів, Ню Бронсвік — 3,400,000, Алберта — 800,000, Манітоба — 740,000, Британська Колюмбія — 740,000, Нова Скошія — 700,000, Саскачеван — 440,000. Ню Фавндленд та Острів Принца Едварда по 100,000 дол.

Допомогу вже почали виплачувати.

Кубинці повертають американця

Американський 24 - річний вояк Р. Лабаді 24 серпня втік з військового шпиталю, сів на літак й примусив пілота летіти до Гавани на острові Куба, де він й залишився. Після різних старань ЗДА, Куба повернула тепер Лабаді назад до ЗДА. Американська поліція привезла його з Куби. Він буде відповідати за втечу з війська та схоплення літака. То був перший випадок, після 70 захоплень літаків й спрямування їх на Кубу, що кубинський уряд повернув повітряного пірата до ЗДА. Раніш уряд Куби виселив кількох американців, що дісталися були до Куби на захоплених літаках але Куба передала їх канадській поліції, яка потім передала їх до ЗДА.

Кубинський міністер закордонних справ Рауль Роа заявив у кубинському радіо, що Куба готова зробити зі ЗДА договір про видавання повітряних піратів, але під умовою, що ЗДА будуть повертати всіх кубинців, що втікають до ЗДА.

Щодо Лабеді Роа заявив, що, згідно з умовою, ЗДА мали його віддати до шпиталю для умово хворих, а не ставити перед суд.

Американський повітряний пірат Р. Лабаді, якого на домагання ЗДА, кубинський уряд видав американській поліції.

Папі – 73 роки

28 вересня Папа Павло VI закінчив 73 роки життя. Вже другий рік з черги річниця народження Папи минула без ніяких святкувань. Папа мав дві короткі промови до прочан та приготовлявся до зустрічі з американським президентом Р. Ніксоном.

МІЖПЛЯНЕТНА БОМБА

Совєтські дослідники вислали в міжплянетні простори велетенську ракету СС-9 з вантажем бомб. Ракета облетіла Землю понад земною атмосферою й приземлилася на Землі на північ від Каспійського моря. Від 1965 р. — то вже 20-а спроба.

В 1974 Р. ДО МЕРКУРІЯ ТА ВЕНЕРИ

Американська аґенція міжплянетних польотів проголосила, що вишле космічне судно, без залоги, однак з телевізійними апаратами, до плянет Меркурія та Венери восени 1973 року.

До обох плянет американське судно долетить аж у 1974 р. пролетівши майже три більйони миль, щоб добитися близько обох плянет.

Кошти висилки цього судна дійдуть до 98 мільйонів долярів.

Американці сподіваються, що судно зможе робити світлини з плянети Меркурія з віддалі 625 миль.

СОВЄТСЬКЕ СУДНО ПОВЕРНУЛОСЯ З МІСЯЦЯ

Після 11 днів, совєтське міжплянетне судно «Луна-16» приземлилася 24 вересня в совєтському Казахстані, 1400 миль на південний схід від Москви. Судно привезло зі собою мінерали з Місяця, взяті автоматичним свердлом.

У Йорданії настає мир

ЗВІЛЬНЕНО ВСІХ ЗАХОПЛЕНИХ ЛЕТУНСЬКИХ ПАСАЖИРІВ

Після кількох невдалих спроб довести до перемир'я між йорданською армією і палестинськими партизанами, представникам сімох арабських країн врешті вдалося узгіднити перемир'я між королем Йорданії Гусейном і провідником палестинських партизанів Арафатом. На конференції в Каїрі, що в ній брали участь політичні керівники Єгипту, Тунісу, Савдівської Арабії, Кувейту, Ємену, Лібії, Судану та Ливану, як теж король Йорданії Гусейн та провідник палестинських партизанів Арафат, підписано перемир'я між Гусейном та Арафатом.

Король кілька разів робив перемир'я з чотирма провідниками палестинських партизанів, що опинилися були в полоні йорданських вояків, але Арафат того перемир'я не визнавав, бо казав, що вони не мали права робити перемир'я, і боротьба в Йорданії йшла дальше.

Умови перемир'я

Щойно тепер устійнено умови перемир'я, які прийняли обидві воюючі сторони. На основі договорення, йорданські вояки протягом 24 годин мають залишити столицю Амман і повернутися до своїх баз, палестинські партизани в тому часі мають відійти до своїх станиць.

Партизани не сміють зайняти ніяких військових становищ, залишених вояками. В Аммані не сміють показуватися ні вояки, ні партизани зі зброєю. Служба безпеки, тобто поліція, має негайно перебрати справи безпеки в свої руки. Окремо створене військове бюро під проводом туніського прем'єра Б. Лядґгама маєте стежити за тим, щоб умови перемир'я були додержані.

Перемир'я закінчило одну з найбільш кривавих і жорстоких арабських міжусобиць наших часів. Палестинські партизани мали бл. 25,000 добре вишколених своїх вояків, до яких долучилося 25,000 менше вишколених членів т. зв. партизанської міліції. Проти них виступила добре вишколена йорданська армія з 56,000 вояками, 300 важкими танками, 270 панцерними возами та 350 вантажними панцерними возами для транспорту вояків. Партизани мали зброю переважно совєтського та китайського виробу, а йорданські вояки — найдернішу американську. Більшість йорданських вояків — то степові пастухи-бедуїни, що не терплять партизанів. Через це боротьба була завзята й кривава.

Кілька разів йорданські вояки не послухали наказу короля Гусейна припинити бої, бо хотіли зовсім знищити партизан. В боях найбільше потерпіло цивільне населення 600-тисячного зруйнованого міста Амману.

Щойно після перемир'я різні держави почали довозити ліки та харчі, щоб допомогти потребуючому населенню. Про кількість убитих і ранених ходять різні чутки. Вбитих подають від 5,000 до 25,000; число поранених — небагато менше. Справжнє число покищо невідоме.

Зі закінченням боїв закінчилася й неволя 56 закладників, що їх партизани забрали були з захоплених літаків. 16 з них визволили йорданські вояки, решту звільнили таки самі партизани. Всі вони повернулися додому. Англія, Німеччина та Швайцарія заповіли, що звільнять усіх палестинських партизан, арештованих чи засуджених за напади на літаки.

Захопили золото

Партизани не лише знищили чотири пасажирські літаки, вартости 55 мільйонів долярів, але ще й захопили 650,000 дол. золотом. Швайцарський літак віз із швайцарських банків до Ню Йорку золото вартости 650,000 дол. Літак захопили. Поки літак висаджено в повітря, залога літака забрала з літака всі клунки, між ними й посилку золота. Одна зі швайцарських стюардес проговорилася перед партизанами, що на літаку було золото. Тоді партизани забрали капітана літака, вивезли його на пустиню і допитували, доки той не виявив, де сховане золото.

Звільнені закладники ствердили однозгідно, що партизани поводилися з ними людяно. Вони були розміщені малими групами у приватних хатах і таборах, але під сторожею. Харч був не найгірший, але в час боїв були недостачі. Партизани багатьох з них допитували про різні справи та старалися переконати про слушність своїх домагань. Деякі з закладників навіть принесли зі собою пропаґандивні летючки партизанів.

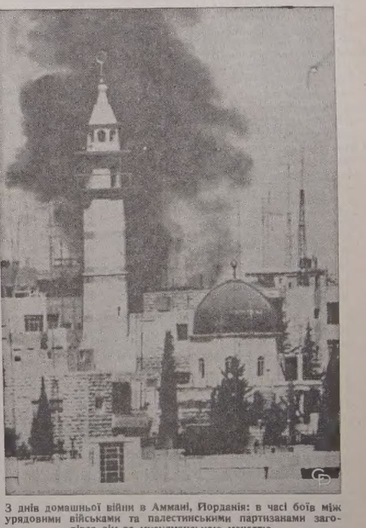

З днів домашньої війни в Аммані, Йорданія: в часі боїв між урядовими військами та палестинськими партизанами загорівся дім за мусулманською мечеттю.

Заповідають рекордовий продаж збіжжя

Федеральний міністер для справ збіжжевої ради заповів, що, з уваги на недорід у деяких країнах, які вирощують збіжжя, і в деяких, що купують, Канада цього року зможе продати рекордову кількість збіжжя. Міністер Ленґ звернувся з закликом до фармерів степових провінцій, щоб поспішали з доставою збіжжя.

Сьогорічний урожай збіжжя в Австралії та Арґентині досить поганий, а в ЗДА в деяких околицях зараза знищила велику кількість кукурудзи. Через те ті держави зможуть продавати цього року менше збіжжя, як попередніми роками.

Недорід у СССР та Китаю та деяких європейських країнах змусить їх купувати збіжжя в Канаді. За підрахунком збіжжевої ради Канада зможе продати бл. 550 мільйонів бушлів збіжжя. Міністер Ленґ уже обіцяв канадським фармерам 600 мільйонів долярів із продажу збіжжя. Якщо надії Збіжжевої ради справдяться, то в Канаді залишиться запас збіжжя на один рік.

❖ **Федеральне** міністерство рільництва веде досвіди з новим родом ріпаку, якого олія не буде шкідлива для серця. Новий рід ріпаку можна буде сіяти не скоріше як 1972 р.

❖ **За перший** піврік цього року продано продано в Канаді 220,275 телевізорів канадського виробу і 141,175 апаратів японського виробу. В 1969 р. продано за пів року 256,590 канадських апаратів та 107,145 японських апаратів.

❖ **Повітряна лінія** «Ер Кенада» від п'ятьох років удержує один лет тижнево до Москви і увесь час тратить на тих польотах, бо мало є пасажирів. Совєтський «Аерофлот» летить два рази в тижні до Монреалю й каже, що не тратить грошей.

❖ **Канада,** ЗДА, Франція, Австралія та Арґентина, що продають найбільше збіжжя на світових ринках, цього року зберуть два мільярди 265 мільйонів бушлів збіжжя, або 25% менше, як торік, коли зібрано 3 мільярди 265 мільйонів бушлів.

❖ **Чотири американські** астронавти: Дж. Ловелл, Г. Купер, Р. Свайґарт та Дж. Енґл перебувають тепер у Британській Колюмбії, де полюють на ведмедів та оленів.

❖ **У складі клунків** на міжнародному летовищі в Лондоні, в Англії, вибухла бомба домашнього виробу. Шкоди не було. На летовищі в Парижі вибухли дві бомби в клунках подорожніх. Всі клунки з бомбами мали бути покладені на літаки.

Коротки вісти

❖ **27-річний** польський громадянин В. Фрей хотів примусити пілота польського літака летіти до Гамбурґу в Західній Німеччині. Пілот приземлився у східному Берліні. Фрей дістав 13 літ тюрми.

❖ **Шість мадярських** громадян захопили румунський літак, що, в дорозі з Букарешту до Праги зупинився був в Будапешті, і змусили його летіти до Відня, де попросили про політичний азиль.

❖ **Французький** прем'єр Дж. Помпіду відвідає СССР. В часі 6 - 13 жовтня він матиме розмови з совєтськими достойниками: Л. Брежнєвим, А. Косиґіном і Н. Підгорним.

❖ **Єгипетський** фотограф Саед Сейф з Каїру хотів примусити єгипетський літак, що летів з Люксору до Каїду, їхати до Саудівської Арабії. Таємні поліційні аґенти, що були на літаку, арештували напасника й передали його до тюрми.

❖ **Представник** націоналістичного китайського уряду на Тайвані (Формоза) заповів, що він протестуватиме проти допущення комуністичного Китаю до ОН, що запропонує, правдоподібно, Франція.

❖ **СССР** доставив військам Північного В'єтнаму 225 реактивних бойових літаків МІҐ-21. Від 1967 р. американські вояки збили 111 в'єтнамських літаків совєтського виробництва.

❖ **Совєтського** письменника Юрія Даніеля, який друкував свої твори в польському паризькому журналі «Культура» і був засуджений на шість років тюрми, звільнено з тюрми. Йому казали жити в місті Калузі, де протягом шістьох місяців має зголошуватися в поліції.

❖ **СССР** і Західна Німеччина підписали угоду про наукову співпрацю між Академією наук СССР і західнонімецьким дослідним товариством. Угода про наукову співпрацю є продовженням політичного совєтсько-німецького договору.

❖ **Московська поліція** арештувала дипломатичного представника республіки Танзанія в Москві. У нього знайдено 90 фунтів наркотики: хашишу.

Ізраїльський прем'єр у Ню Йорку

Прем'єр Ізраїля Ґолда Меїр відвідала президента Р. Ніксона та деяких американських міністрів. Темою розмов було порушення умовин ізраїльсько-арабського перемир'я та достава зброї Ізраїлеві. ЗДА обіцяли продати Ізраїлеві 16 реактивних бойових літаків та іншу зброю. Американський сенат має ухвалити відповідні кредити для Ізраїлю на заплату за зброю.

Г. Меїр обстоювала конечність пересунення єгипетських баз для вистрілу ракетних бомб на становище з-перед перемир'я. ЗДА підтримують становище Ізраїля, але, як досі, без успіху.

Мирові переговори між Ізраїлем та арабами перервані.

АРЕШТУЮТЬ КАНАДЦЯ

У Югославії арештовано кол. югославського громадянина Р. Марковіча під закидом убивства сімох комуністичних партизанів у час другої світової війни. Марковіч уже від 20 років живе в Канаді і має канадське громадянство.

Цього року він відвідував рідне село в Югославії. Його арештували при в'їзді до Югославії.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ

Мудрість праці й відпочинку

о. Микола ДЯДЬО

«Боже, дай мені мудрість праці і мудрість відпочинку; нехай мені буде розкішшю праця для Тебе, а втомою — відпочинок без Тебе» (митрополит Андрій).

Праця — тягар людини і благословення людини.

Трудна праця, що впала на людину, є карою за гріх: «У поті чола їстимеш твій хліб» (Буття 3, 19). Хоч яка неприємна була б праця, її треба виконувати, щоб могти жити на землі.

Благословенням є праця тому, що нею надолужуємо за гріх і овочами праці заслуговуємо собі на небо. Хто працює, той має фізичну спроможність і голодного накормити, і спрагненого напоїти, і нагого приодіти, і виконати інші діла милосердя, за які Господь колись покличе тих, що їх виконували: «Прийдіть, благословенні мого Отця, і наслідуйте приготоване вам царство».

Працею вирівнюємо довг, затягнений гріхом, і приготовляємо собі небо. В цьому благословення в праці.

ПОТРЕБА ПРАЦІ

«Як хто не хоче працювати, хай не їсть» — каже св. Павло (II лист до солунян 3, 10).

Як неприродною є праця без відпочинку, так протиприродним є відпочинок без праці. Відпочинок без попередньої праці — це безділля й лінивство. А лінивство є матір'ю, як не всіх, то дуже багатьох гріхів.

Праця є і повинна бути частиною життя кожної людини. Праця не мусить бути фізична, щоб її назвати працею. Умова праця часто буває тяжча, ніж фізична.

Господь дав нам і фізичні, і духові сили й очікує, що ми будемо тих сил вживати, тобто будемо працювати відповідно до цього, які таланти і скільки їх ми дістали.

Праця повинна бути щира, але не надмірна, не понад фізичні чи духові спроможності. Надмірна праця не вказана, бо вона противиться п'ятій Божій заповіді, тим більше, коли хтось працює понад силу, щоб придбати більше грошей, без яких остаточно міг би обійтися.

Люди, що працюють понад силу, не мають часу ні для Бога, ні для людей, ні для себе. Такі люди не йдуть в неділю до церкви, бо «не мають часу»; не моляться, бо «не мають часу»; не належать до церковних і народних організацій, бо «не мають часу». А найгірше те, що вони дослівно крадуть у Бога і ту годинку часу, що її Бог призначив для себе.

«Зібрав Мойсей усю громаду синів Ізраїля й каже до них: „Ось що заповідав Господь чинити: шість днів робитимете, сьомий же день має бути святий для вас...» Сьомий день — відпочинок на честь Господа (Вихід 35, 1-3). Хоч Господь зарезервував для себе цілий день, то й з цього дня Він вимагає нині в нас хоч одну годинку. Та й ту годину (на св. Службу Божу) деякі люди крадуть у Господа!

ВІДПОЧИНОК

Що ж таке відпочинок? Чи відпочинок — це цілковите безділля? Ні! Свідомість добре виконаного діла й обов'язку, бажання зміцнити свої фізичні і духові сили для дальшої праці і відповідне використання часу з тим наміром є відпочинком.

А як з тими, що вже не мають сили фізично працювати? Як з їхнім відпочинком? Ті, що вже старші віком і не мають сил працювати, є в стані відпочинку. Той сталий відпочинок ніяк не перешкоджає їм виконувати ще деяку працю, наприклад, більше молитися, опікуватися малими внуками; а як мають ще настільки сили — помагати тим, що ще слабші від них, відвідувати хворих по шпиталях, по старечих домах, у приватних хатах, бути зайнятими в парафії (все щось для них знайдеться), частіше, навіть у будні йти до церкви на Службу Божу, читати, помагати в громадському житті, передовсім своїми порадами, досвідом, а також і деякою працею.

Люди, що працювали всеньке життя, знають, що без хоч якоїсь праці людина нидіє, відчуває безцільність свого життя і подвійно скоро зближається до смерти.

Де немає Бога, там немає правдивого відпочинку. Кожний відпочинок, що не був попереджений працею, не є відпочинком, а втомою й нудьгою.

І відпочинок повинен бути пляновий, доцільний.

ГАРНА ПРАЦЯ

«Я Тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання» (Іван 17, 4). Так, прослава Бога — це найперше діло, яке кожний має виконати і яке приносить розкіш не лише на землі, а й закінчиться вічною розкішшю. Як твір людських рук прославляє людину, так ми, твір Божий, маємо прославляти свого Творця. Не наше спасіння — перша річ. Найважливіше — прославляти Бога, а за це будемо спасені.

Тому все, що робимо Богові на славу чи безпосередньо, чи посередньо, повинно в нас викликати вдоволення. Навчання людей у церкві, навчання дітей катихизму вдома, в школі чи в церкві, навчання інших предметів зі завваґами, що пов'язують світські науки з релігією, праця місіонерів, побожних батьків, праця церковних організацій, видавання релігійних часописів і книжок — усе це безпосередня праця для Бога.

Розкішшю є праця для Церкви, для парафії. Хтось скаже: а скільки не раз колючок, критики, несправедливих завваг, підозрінь зазнають ті, що працюють для Церкви, для парафії.

Так! І саме в тому розкіш, що не люди знають про цю працю, а Бог, і не люди, а Бог буде нагороджати.

Розкішшю є праця для народу. І не важить тут, як нарід платить за щиру для нього працю. Розкіш ця не в самому почутті, а в свідомості сповнення обов'язку.

Які ми вдоволені, коли можемо щось доброго сказати про свій нарід чужим людям, коли можемо добре ім'я України ширити в світі. Як солодко бути свідомим того, що я причинився до розуміння свого народу.

Розкішшю є праця для нашої дітвори. Діти — то ще не записана таблиця. Якщо зможемо на дитячих душах записати добрі речі: і Божі, і народні, які ми повинні бути вдоволені, що на добру дорогу скерували хоч одного «з тих найменших». Працівники організацій молоді знають цю розкіш і не раз досмертну вдячність.

Розкішшю є праця для немічних, для старців, для самітних, для людей у старечих домах... А скільки людей, що не живуть у старечих домах (бо їх ще так мало в нас), а перебувають цілими днями самі вдома. Якби то було добре, якщо б ми мали більше монахинь, що стало відвідували б таких самітних, щоб їх потішали, добру раду дали, допомогли.

Хто таке колись робив, той може посвідчити, скільки розкоші у свідомості вчиненого доброго діла!

Пам'ятаймо що «як тіло без душі мертве, так само й віра без діл мертва» (Яків 2, 26).

ДОБРІ ДІЛА

До загальних обов'язків християн належить: «Нагадай їм, щоб корилися верховній владі» (не лише світській, а теж, і то передовсім духовній, напр., нашому верховному архиєпископові), «щоб слухалися, були готові до всякого доброго діла, щоб нікого не ганьбили, були мирні, поступливі та виявляли повну лагідність супроти людей» (Лист до Тита 3, 1).

«Хочу, — каже св. Павло в тому самому листі (3, 8), — щоб про це ти впевняв, щоб ті, які увірували в Бога, намагалися бути перші в добрих ділах».

Не раз ми повинні працювати, молитися, а ми спимо! І тоді Христос звертається до нас словами що їх сказав до апостолів: «Отож і однієї години не спромоглися чувати зо мною?» «Чувайте й моліться, щоб не ввійшли у спокусу, бо дух бадьорий, але тіло немічне» (Мат. 26, 40).

Боговгодна кожна праця, що не противиться Божій волі і є виконувана з наміром подобатися Богові: праця

(закінчення на 3 стор.)

Сота річниця розвалу папської держави

Сто років тому, 20 вересня 1870 військові відділи італійського короля зайняли Рим. Тепер Італія відзначає соту річницю національного об'єднання, яка є водночас сотою річницею розвалу папської держави.

В той час багато католиків уважали це страшною трагедією. Папу довго звали «ватиканським в'язнем».

Відносини між Ватиканом та Італією упорядковано в т.зв. Лятеранській угоді 1929 року.

Папа Павло VI вислав тепер президентові Джузеппе Сараґатові привітального листа з побажанням «ладу, стабільности й добробуту» італійському народові. «Ми — каже папський лист — свідомо утримуємося від будьякої — історичної, юридичної, політичної чи емоційної — оцінки минулого».

ЖЕРТВУЮТЬ НА «ІСТОРІЮ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ»

Щоб ушанувати пам'ять своєї дружини та матері піонерська родина Мігайчуків та Хрептиків з Канади створила фонд імени Марії Мігайчук та передала його на видання англомовної «Історії українців Канади» д-ра Михайла Марунчака.

Сім'я В. Мігайчука, щоправда, вже після першої світової війни виїхала до ЗДА, Василь та його дружина Марія, піонери-вчителі в Канаді, вдержували з цією країною та українською спільнотою дуже тісні зв'язки.

Після смерти своєї дружини Марії, В. Мігайчук зі синами Богданом, Євгеном, Петром, Нестором та дочкою Лідою започаткували пропам'ятний фонд Марії Мігайчук. До цього прилучилися інші члени з родини Хрептиків та Мігайчуків. На видання історії українців Канади передано 725 долярів.

Родина Мігайчуків живе в Понтіяк, Мішіґен.

Василь Мігайчук у час першої світової війни був секретарем української вчительської організації Канади. Вже 1910 року на сторінках вінніпезької «Фрі Пресс» він відбивав різні протиукраїнські напасті. Його дружина вчителювала в Комарні, Ман., і брала діяльну участь у житті місцевої української громади.

ПАНСІОН ІМ. ІВ. ФРАНКА В ТОРОНТІ

У Торонті 8 листопада відкриють Пансіон ім. Ів. Франка. Це — дім для людей похилого віку. Є там приміщення для 100 осіб.

ПРЯШІВЩИНА, ДЕ ЖИВУТЬ УКРАЇНЦІ І СЛОВАКИ (6)

Вікентій ШАНДОР

У 1930 році в Пряшівській єпархії було коло 240 церковних шкіл. Єпископ Гойдич зарядив, щоб в усіх цих школах вчити принаймні три години тижнево руську-українську мову. У відповідь на це Шкільний реферат у Братіславі того самого року видав наказ: «у всіх школах Пряшівщини, не виключаючи церковних, навчання повинно відбуватися виключно державною словацькою мовою» (Атанасій В. Пекар, „Нариси історії Церкви Закарпаття", Рим, 1967, стор. 142).

А вже цілком оригінально поставив справу русинів словацький земплинський жупан М. Славік, який у 1921 році в обіжнику, виданому перед переписом населення, писав: «На Словаччині немає ні русина, ні русинки. Це тільки угорський уряд видумав їх, щоб відорвати словаків, які говорять земплинським наріччям, від корінних словаків і щоб легше було їх угорщити. Цих зугорщених словаків хочуть тепер відорвати від нас як русинів. Отже ясно, що йдеться не про руську, а про угорську аґітацію... Правда, в них є інша релігія — греко-католицька, яку називають руською вірою, але від того вони не будуть і не є русинами».

За доби Словацької держави ставлення словацької влади до русинів Пряшівщини й їх культурних інституцій стало ще більш неґативне. Словацький уряд мав намір радикально вирішити справу русинів: на першому пляні було «вичистити Пряшів від русинів». Для цієї мети на доручення прем'єра уряду скликано на 14 березня 1940 окрему нараду в Михайловицях при участі міністра справедливости Фрітца. Предметом нарад було перенесення руської гімназії та учительської семінарії з Пряшева. Міністерство народної оборони видало свої розпорядження для подібної мети: новобранці з Пряшівщини мали виконувати військову службу в західніх словацьких районах, щоб (як про це писав пряшівський жупан 16 серпня 1940 до міністерства) «таким способом військова справа дістала можливість у значній мірі спричинитися до національного скріплення». Ясно, що під «національним скріпленням» треба розуміти словакізацію.

Українці-русини і словаки жили в спільній державі Чехо-Словаччині і вели однакову боротьбу проти празького централізму. Виразником цієї боротьби на Словаччині була Народна партія на чолі з о. А. Глінкою. Спільна боротьба за спільні цілі мусіла їх зближувати. Однак життя занотувало інший розвиток: о. Глінка, як член празького парляменту і голова сильної опозиційної партії, не цікавився життям русинів-українців, не співчував їхній тяжкій долі і політичну боротьбу не координував з ними. Натомість він уклав політичний союз з «Автономним земледільським союзом» — партією Куртяка, про яку було відомо, що вона живе за гроші Будапешту і працює в інтересі угорського «ревізіонізму». Карпатські русини-українці уважали тоді і тепер уважають Угорщину головним ініціятором їх національного та політичного поневолення, тому з недовір'ям ставилися до політичної праці Куртяка та його партії. Хоч празька політика на Словаччині й Карпатській Україні робила багато невідповідних, а то й злочинних заходів, вони не були того порядку, щоб виправдувати мрії про повернення «старих угорських часів». Угорщина, звичайно, використовувала кожну, навіть дрібну нагоду, щоб показати світові, як ці незадоволені народи «праґнуть» повернутися до «корони св. Стефана». Беручи до уваги широковідому в той час міжнародну акцію лорда Ротерміра на користь Угорщини, всілякі заяви провідних осіб у ЧСР на користь Угорщини були для нашої спільної долі надзвичайно небезпечні. Під цим кутом треба розглядати заяву о. Глінки в празькому парляменті 25 листопада 1932, який, порівнюючи чеське панування над словаками з угорським, заявив, що «позиція Словаччини за угорської доби була далеко приязніша». Таке твердження аж ніяк не відповідало дійсності, бо за Чехо - Словаччини словаки стали нацією, а за угорської доби вони в очах угорців були тільки погорджуваними «товтами». Мабуть, швидко забулося угорське прислів'я — «Товт (тобто словак) не людина, каша не їжа».

Ми розуміємо певні «моральні зобов'язання» словаків супроти Польщі за її допомогу словакам. Однак такі зобов'язання не можуть бути причиною для спонтанного вияву прихильности на користь союзника Польщі — Угорщини, як це сталося під час з'їзду Глінкової Народної партії — в Піщанах 10 вересня 1936. Якщо тут шукати причини розходжень між українцями-русинами і словаками, то ці розходження справді мають досить солідну основу.

СВЯТЕ ПИСЬМО УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Лев Жабко-Потапович виїхав з Честеру, Па., до Лондону, де підготовляє до друку нове видання Біблії українською мовою.

Книжку видає Британське і заокордонне біблійне товариство.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ОБНИЖЕНИЙ РІВЕНЬ ГАЗЕТИ

Від довшого часу уважаю «УВісті» за один із найкращих, найбільш інформативних, об'єктивних українських часописів. Вистачить заглянути до ваших архівів, точно чотири роки взад, і знайдете листа від мене, молодого студента богословії в Римі, в якім я хвалю високий журналістичний рівень «УВістей».

Дві статті, що останнім часом появилися в «УВістях», затривожили мене, бо видається мені, що ви обнижуєте рівень.

У рецензії книжки о. Ю. Федорова «Обряди Української Церкви» автор присвячує великий вступ своїм міркуванням, які нічого не мають спільного з книжкою о. Федорова. Якби скінчилося на міркуваннях, але автор заторкує оо. василіян, редемптористів і деяких єпархіяльних священиків та їх „обрядові своєрідності". На мою думку, це не має зв'язку з рецензією книжки. Але вже як згадувати оо. василіян, то згадувати всюди! Чому тоді автор не подав, що о. Соловій, автор згадуваної ним книжки «Божественна Літургія» — теж василіянин?

Чи нема в нас людини, що потрапила б написати про обрядові речі спокійно, речево, не заторкуючи нікого?

Професор М. Чубатий, натомість, захопився старим домом, що знаходиться в дільниці міста — брудній, занедбаній, яку в Америці називають «слам» і давно б уже розібрали. В сусідстві, коли василіянські студенти там перебували, був дім розпусниць, і тому не дивно, що о. протоархимандрит звідти переніс манастир.

Вже як писати «всю правду», то згадаймо, що оо. василіяни купили на Авентині не «палатку», а манастир оо. трапістів, найсуворіших ченців римського обряду.

Надіюся, що й надалі будете видавати «УВісті» на високому рівні, інформуючи читачів об'єктивно, без кривди доброму імені невинних осіб.

о. Роман Кравець ЧСВВ
Едмонтон

► Наш рецензент («УВ», 10 вересня) заторкує не «оо. василіян», як твердить автор листа, а «обрядові своєрідності деяких оо. василіян» і «деяких» інших. — «УВ».

НЕЯСНІ СЛОВА

Прочитавши статтю: «І всіх, і вся — що це значить?» («УВ», 17 вересня), я була здивована, заскочена й особисто ображена...

Бож ясно, що „всіх" — означає усіх людей (чоловіків, жінок і дітей), — а „вся" — то вся вселенна: наш світ, рістня, звірина, гори, ріки, моря і повітря...

Едмонтон Н. Н.

► Ні, «всіх і вся» — значить «кожного й кожну», без будь-якої образи для будького. — «УВ».

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (24)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Це вже останнє ваше слово, мамо?

— Найостанніше!

— Так тоді прощайте!

Батько пригорнув Мотрю до себе. Хвилину тривали так безмовно. Мотря ковтала сльози. Кочубей гладив її рукою по голові.

— Запізно приїхала ти, Мотре, запізно.

— Нині я довідалася, тату.

— Жаль, що аж нині. Бідна!

Вирвалася з батькових обіймів і бігла до дверей.

— Ти куди?

— Не знаю, але під одним дахом з отцем Никанором не буду. Прощайте!

Накинула на себе літник і вибігла прожогом з хати. Розбудила своїх людей і казала готовити коні і повіз.

ГОТОВА ЯМКА

Камінь, пущений згори, котився нестримно вниз. Мотря була останньою запорою, на якій міг спинитися Кочубеєвий донос.

Але й тую запору Любов Хведорівна усунула з дороги. Мотря не бентежила батька, він всеціло остався під впливом своєї завзятої дружини. Не перечив її, сліпо робив, що вона йому веліла. Вірив у її розум і покорився силі її волі.

Перше вона піддобрювалася йому, то слізьми брала, то влесливими словами, переконувала, манила видивом значення і слави, а тепер і таких заходів не треба було, бо Кочубей збайдужнів до всього, не цікавився ні війною, ні успіхами Карла, ні невдачами царя, на всякі проекти своєї жінки відповідав байдужно: — Добре, Любонько, добре.

Прийшли осінні слоти, а з ними кашель і ревматичні болі. Кочубей подав прохання, щоб йому деякий час дозволено відпочити, й переїхав з жінкою у свій маєток у Диканьку.

Між тим Чуйкевичі вернулися в Батурин і Мотря не стрічалася з батьками. Носила в душі своє важке горе і ділила його зі своїм мужем, котрий поступив на службу і працював так пильно, ніби хотів тою працею спокутувати гріх свого тестя.

А тесть, особливо ж теща, тривожилися, що ніякої чутки від отця Никанора не було. Аж довідалася, що він щасливо приїхав до Москви, де його зразу приміщено в монастирському Приказі. Хто туди попав, мало коли виходив живим.

Була це яскиня, в котрій мордували людей найжахливішими способами. Без мук і тортур, без московських питок не можна уявити собі суду, — а все ж таки муки мукам не рівні. В Преображенськім Приказі мучили так, що навіть цар тих мучителів звірями прозивав. Але в прізвищу тім була похвала, не догана. Людей живими вішали за ребро на залізнім гаку, як м'ясо в різницькому склепі, — страшні вістки ходили про цей Преображенський Приказ.

Кочубеєві серце стискалося на гадку, що туди попався отець Никанор. Він не був жорстокий зроду і, грішачи, боявся не так гріха, як Божої кари за нього. Бачив муки на судах людських і мороз ішов йому по шкурі на згадку про суди Божі.

Але Любов Хведорівна заспокоювала його. Видно, цей Никанор недотепа, може наплутав чого, треба післати другого чоловіка, більш годящого.

Насунувся Петро Яценко, вихрест, добрий знайомий довірениці Любови Хведорівни, шинкарки з полтавського шляху.

Яценко теж займався арендарськими промислами в ахтирському полку, а що був він великий охотник на гроші, так радо згодився стати Кочубеєвим послом.

Його заприсягли на вірність і тайну, заосмотрили червінцями і талярами й виправили слідом за Никанором. — Тільки вважай, — наказував Кочубей, — будь чуткий як собака, а хитрий, як змія, щоб не попсував діла, за яке буде тобі така нагорода, що й ніяких промислів не будеш потребувати. В Москві карають гостро, але й нагороджують щедро.

— Я на кару не ласий, а нагороди з рук даром не пущу, — відповів Яценко.

— Не забудь, — пригадувва Кочубей, — розказувати по пунктам, як я тобі не один раз до голови клав. Той ксьондз, що його Мазепа до Станіслава посилає, називається Заленськ и й. Він ректором єзуїтської школи у Винниці. Людина умна, хитра і тому дуже небезпечна. Та ще не забудь доложити, що Мазепа не жахається навіть на життя самого його величества наставати. Як рознеслася була чутка, що цар у своїй власній особі приїде до гетьмана в Батурин, то гетьман розставив 300 своїх вибраних і вірних сердюків, щоб вони на даний з гетьманського двора знак до приїжджих стріляли. Але потім довідався Мазепа, що цар до Батурина не приїде і відмінив свій приказ. Ще раз кажу, не забудь язика в роті!

* * *

Вирядивши Яценка в Москву, Кочубеїха заспокоїлася.

Та не надовго. Царя не було в столиці. Його головна кватира стояла в Бішенковичах. Заки Яценко доїде до Москви, заки діб'ється, щоб переслухали його, мине чимало часу. Між тим може багато дечого небажаного зайти.

Мазепа зібравши полки, посувається до правого берега Дніпра. Хто його знає, чи не йде назустріч королеві Станіславові? Получиться з ним і тоді все пропало. Донос утратить вагу. Останеться свідоцтвом вірности Кочубея цареві, але не принесе йому пожитку.

Кочубеїха настояла на тому, щоб покликати Кочубеєвого свояка і приятеля, полтавського полковника Іскру.

Іскра приїхав у Диканьку.

Він не віднині знав про наміри Кочубея і співчував йому, але не сподівався, що діло зайшло вже так далеко. — Чому ж ви мені того скорше не сказали, — звернувся до Кочубеїхи, — я вам відразу порадив би інший і куди ближчий шлях.

— Який? — спитали Кочубеї.

— Не в Москву, а до ахтирського царського полковника Федора Осіпова, це людина хитра до біса і метка, у його страва на столі не прохолоне.

— Справді, чого ми посилали наших людей у Москву, — жалувала Кочубеїха, — маючи Осіпова під боком.

— І взагалі пощо ви починали це небезпечне діло? — завважив Іскра. — Бог вість, що тепер з того вийде. Біля гетьмана чимало ще війська, а вірних старшин у його тепер більш, ніж коли. Воєнне щастя не по боці Петра. Дон піниться. У нутрі Росії теж неспокійно. Народ сильно огірчений на царя за те, що воєнні тягарі накладає, віру православну в наругу подає, боярам бороди обтинає, а селян ще більше поневолює і закріпощує, ніж перше. На кого ж тоді опирається цар? Не покладаю я великої надії на його успіх. Якщо Мазепа вспіє получитися зі Станіславом, стягнувши досить війська до себе, то можуть укупі побити царя і що тоді станеться з нами?

Кочубей глянув з докором на жінку. Кочубеїха не спустила очей.

— Знаємо тих вірних старшин, знаємо. Хиляться, куди вітер повіє. Хай лиш перша невдача стріне Мазепу, або Карла, чи там Станіслава, вернуться до царя. Народ за Мазепою, як колись за Хмельницьким не піде. Попи проти нього, хоч які розкішні храми побудував. Попи тепер московським духом підшиті, це не ті, що були колись за Тукальського. Мазепа тепер ще гірше зразив до себе народ, наклавши по талярові побору від коня, та по копі від кождого вола.

— Алеж його вірники голосять перед людьми, що ті побори заряджені на приказ царя, — завважив Іскра.

— Народ не знає, хто приказує, а бачить, хто бере, і до нього злість має.

— І це правд,а — притакнув Іскра.

МУДРІСТЬ ПРАЦІ Й ВІДПОЧИНКУ

(закінчення з 2 стор.)

батьків, священиків, учителів, лікарів, професіоналістів, робітників.

І хоч наші сили виснажуються при праці, ми повинні чутися щасливі, що виконуємо Божу волю: волю Того, що нас на світ післав».

Малі діти не повинні сидіти ввесь день перед телевізором. Вони можуть і повинні трохи помогти в домашній праці; старшеньке повинно піклуватися молодшим, робити щось, що в його силах. Тоді і вдоволення буде в дитини, і навчиться вона, що праця є розкішшю, коли згідна з Божою волею.

Школярі повинні пам'ятати, що вперед обов'язок, а тоді відпочинок. Вперед конечне, потім корисне, а тоді приємне.

Люди в силі віку повинні працювати для родини, для церкви, для громади, для народу. Коли ж, як не тоді, коли сил найбільше?

НАГОРОДА ЗА ПРАЦЮ

«Пане, ти мені дав п'ять талантів, — ось я придбав других п'ять талантів... Пане, два таланти передав ти мені. Ось других два я придбав»... «Гаразд, слуго добрий і вірний! У малому був ти вірний, поставлю тебе над великим. Ввійди в радість твого пана» (Мт 25, 20-23). Не таке почує той, хто завжди «відпочиває», хто на безділлі тратить дні, місяці й роки: «Нікчемного слугу того викиньте в темр'яву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів» (Мат. 25:30).

В іншому місці св. Євангелії читаємо про вічну нагороду за сповнення обов'язку: «Прийдіть, благословенні Отця мого, візьміть у спадщину царство, що було приготоване вам від створення світу» (Мт. 25, 34).

Якщо все наше життя буде спрямоване на прославу Бога, то наше спасіння запевнене. «Отож, мої любі, — каже св. Павло, — працюйте над спасінням вашим у страсі та трепеті, бо то Бог викликає у вас і хотіння, і діяння за своїм уподобанням. Усе робіть без нарікання і мудрування, щоб ви були бездоганні й щирі, непорочні діти Божі серед лукавого й розбещеного роду, серед якого сяєте, немов світила у світі» (Лист до филип'ян 2, 12-15).

Який спочинок багача, що не дбав про Бога і ближніх, не дбав про свою душу, лише про тіло, про черево, що стало для нього його „богом'''? «Душе моя, — каже він, — маєш добра багато в запасі набагато років! Спочивай собі, їж, пий і веселися!» А Бог сказав до нього: «Безумний! Цієї ж ночі душу твою заберуть у тебе, а те, що ти зібрав кому воно буде? Отак воно з тим, хто збирає для себе, замість багатіти в Бога» (Лука 12, 19 — 21).

За добру працю на землі є заслужений і солодкий відпочинок. За працю для Бога є відпочинок в небі. «Для Божого народу, збережено відпочинок; бо той, хто ввійде в його відпочинок, відпочине також від своїх діл, як і Бог від своїх власних» (Лист до євреїв 4, 9-10).

«І почув я голос із неба, що говорив: напиши: блаженні мертві, що в Господі вмирають, віднині. Так — говорить Дух — нехай відпочинуть від трудів своїх, бо діла їхні йдуть за ними» (Одкровення 14, 13).

ПРИКЛАД ДЛЯ НАС

Роздумуючи над мудрістю праці і мудрістю відпочинку, можемо розуміти велич духового життя нашого покійного митрополита Божого слуги Андрія. Він працював і любив працювати для Бога, як священик, єпископ, митрополит. Він працював для свого народу, лишаючи йому Народню лічницю, Національний музей та інші монументальні діла. Він любив свій нарід і працював над тим, щоб у народі ширилася освіта, давав стипендії, заснував Богословську академію, підтримував рідні школи і все, що вело народ до освіти. Він любив молодь, опікувався Пластом, „Соколами''. Він працював для потребуючих і немічних, бувши сам немічним. Він і кормив голодних, і напував спрагнених, і в дім приймав подорожніх, і відвідував хворих. Для нього праця для Бога була розкішшю, і Він не знав відпочинку без Бога.

Який гідний приклад для нас! В нас так багато праці, а так мало рук до праці. І наша Церква потребує робітників, і наш нарід потребує не лише тих, що ведуть, а й тих, що працюють. Наша молодь потребує відданих робітників, досвіду старших і розуміння її поривів! Потребують старці опіки, самітні потіхи, опущені поради і розради.

Є велике поле до праці, тільки більше робітників! Є нагода попрацювати для Бога, а тоді і відпочинок не лише на землі, але передовсім у небі буде нескінченною розкішшю.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шніцель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

Централя Едмонтонської єпархії пересилає щопонеділка о 9-ій годині вечора півгодинні програми з французької радіостанції в Едмонтоні.

5 жовтня: річниця архиєпископського синоду.

12 жовтня: День подяки.

19 жовтня: Здорова родина — здоровий народ (о. М. Ничка ЧСВВ).

26 жовтня: друга доповідь о. Нички з тієї серії.

2 листопада: роковини Листопадового зриву.

1970 РОКУ СОВЄТИ МАЛИ НАЗДОГНАТИ АМЕРИКУ

Любор ЗІНК

Десять років тому Нікіта Хрущов заявив, що біля 1970 року Совєтський Союз пережене Сполучені Штати в продуктивності на працюючу одиницю. 1961 року це було вписано в офіційну програму совєтської комуністичної партії. Процес доганяння і переганяння Америки мусів раз і на завжди довести перевагу совєтської системи над капіталістичною.

І хоч лишилося ще три місяці до кінця 1970 року, але без ризику можна передбачити, що за винятком розпещеної воєнної промисловости, мета поставлена програмою 1961 року не буде досягнута. Пересічна плата в Совєтському Союзі виносить тепер 30 долярів на тиждень. Це менше ніж одна четверта канадської платні (рівень якої нижчий, ніж у США), а прогалина між совєтською та американською продуктивністю на працюючу одиницю за останнє десятиріччя ще більше зросла.

Причина такого зросту полягає в тому, що темп зростання продуктивности совєтського промислового робітника, згідно з цифрами 1969 року, становить лише половину темпу зростання продуктивности американського робітника. В сільському господарстві, що є найслабшою ланкою совєтської економіки, навіть немає бази для порівняння. (Останній рік валова продукція сільського господарства, у якому ще працює десь третина населення, упала на 1 відсоток порівняно з 1968 роком).

ГОЛОВНА ПРИЧИНА

Низька продуктивність совєтського робітника частково залежить від некомпетентности керівників та застарілої техніки виробництва. Але головною причиною низької продуктивности є відсутність справжнього зацікавлення. Совєтський робітник мало що, крім найбільш необхідних речей, може купити за свої гроші, а тому, що нагорода за ініціятиву і старання мала або зовсім ніяка, совєтський робітник не бачить причини, чому він мусів би старатися працювати чесно ввесь день.

Матеріяльна спонука, свобода вибору і нагода на самовдосконалення, що, як загально вважають, так багато сприяє ефективності капіталістичної системи, там майже цілком відсутні. Отже, чому робити більше, як абсолютно необхідно?

Така людська природа, а не капіталістичне перекручення, як уявляли собі большевики, коли захопили владу у 1917 році.

Людина, хоч і здатна жертвувати своїм життям за ідеали свободи і справедливости, засадничо є власницькою істотою. Вона міряє поступ і судить систему, в якій живе, по вдосконаленнях у її власному матеріяльному та культурному житті.

Большевики обіцяли народові стільки свободи і справедливости, що були неможливими за будь-якої іншої системи; обіцяли також найвищий життьовий рівень у світі. Замість цього вони, після більше як 50-річного плянування і будування соціялізму, створили тоталітарний режим, який не має паралелі у відмові свободи і справедливости, і в якому робітник, що в теорії є володарем усього, фактично не володіє нічим. Зате він годинами мусить стояти в чергах за картоплею та капустою. (Недавно один совєтський економічний журнал оцінив, що совєтські громадяни простоюють у чергах перед крамницями 30 мільярдів годин річно!).

В 1964 році, після того, як і Хрущов, і його обіцянка добробуту біля 1970 року були уневажнені, кремлівські верховоди пустили в хід програму децентралізації економіки та її негнучкого державно-партійнгоо плянування. Була впроваджена пропозиція матеріяльної нагороди за чесну працю. Ця програма, яку на Заході помилково привітали як рух у бік ринкової економії нашого типу, в руках всепроникливої бюрократії втратила всяке значення ще перед тим, як вона дійшла до середніх ешелонів бюрократичного апарату.

Незчисленні, некомпетентні паразити прогнилої сталінської будови привелійованих кляс відчули в реформі загрозу своїм посадам і перетворили в глум самі реформи.

ЗМІНИ НЕ ВИДНО

У грудні 1969 року партійний бос Леонід Брежнєв мусів визнати, що совєтська економіка була в гіршому стані, як будь-коли перед тим, і гнанив, цілком справедливо, робітничу мораль. Як було повідомлено, він сказав, що робітництво вироджується в армію симулянтів, пияків і злодіїв.

Не пояснив Брежнєв, чому саме це трапилось після п'яти десятиріч соціялізму. Причина очевидна. Заробляючи за тиждень менше, ніж потрібно на пару порядних черевиків, незалежно, що він робить, і бачачи легіони паразитів, які нічого, крім шпигунства за всіма, не роблять, робітник у комуністичній системі не має інтересу працювати більше, ніж потрібно, щоб не потрапити до в'язниці або таборів примусової праці.

Позбавлений кожного основного людського права і не бачачи ніякого вигляду на зміну, він попадає в апатію і топить вибухи безсилого гніву і смутку в горілці.

Селянин стоїть трохи краще, бо хоч він дістає значно меншу плату в своєму колхозі чи совхозі, ніж фабричний робітник, він все ще має свій нікчемний клапоть землі, що режим дозволив з прямої необхідности. Це дає йому смак недаремности, відсутній у керованій державою економіці.

Більшості людей на Заході, які ніколи не жили під тоталітарним режимом і тому не можуть, з найкращим наміром, уявити цього жаху, все це звучить як антикомуністична пропаганда. Переді мною лежить число підпільної газети «Ролінґ стоун» за третє вересня, що доповідає про пресову конференцію членів групи «Крови, поту і сліз» після поїздки за залізну заслону. Довговолосий керівний речник цієї групи Дейвид Клейтон-Томас сказав: «Ми поїхали туди з думкою, наскільки так званий комуністичний фашизм був американською пропаґандою. І я побачив, що пропаганда справді близька до (совєтської — тгл) правди. Вона страхітлива».

«Торонто телеґрам» переклав ТГЛ

Посадник міста Калґарі вітає наших дивізійників

Посадник міста Калґарі п. Сайкс з дружиною і два алдермани-українці, пп. Петращук і Кушнір з дружинами, взяли участь у святкуваннях 10-річчя станиці кол. вояків дивізії. Були теж, самозрозуміло, представники місцевих українських організацій: КУК, ЛУКЖ, ЛВУ, ОЖ ЛВУ, СУМ, Українського вільного козацтва, разом бл. 200 осіб. З едмонтонської станиці були пп. Бабій, Зубрицький, Саварин, Свистун і Цвікілевич.

Святкування відбулося в залі церкви Корпус Крісті 19 вересня ввечері.

Зібрання відкрив секретар станиці сотник Д. Гамонів, вітаючи присутніх і передаючи керування вечіркою інж. В. Папірчукові.

Після вечері п. Папірчук представив почесних гостей. Представники організацій сказали привітальне слово.

Посадник міста, на миле здивування всіх, прочитав свій привіт по-українському. Він ґратулював українцям за їхній значний вклад у розвиток міста, а українським ветеранам бажав успіхів у праці.

Калґарському посадникові, кажуть, добрі люди допомогли написати привіт, а він вивчив текст.

Письмові привіти були від крайової управи і генерала П. Шандрука.

Промовцем на ювілейному зібранні був п. П. Саварин з Едмонтону, заступник голови крайової управи. Він коротко з'ясував причини створення дивізії і потребу армії в боротьбі за державність, а далі відповів на питання, які обов'язки колишніх дивізійників у вільному світі.

Колишні дивізійники мають два великі обов'язки — сказав промовець: бути гордими з приналежности до дивізії і ширити добре ім'я про неї серед спільноти. Це останнє зобов'язує дивізійників брати якнайширшу участь у громадській праці. «Зрештою, — казав промовець, — такі самі обов'язки накладає на нас теж наша приналежність до українського народу».

Ґратулюючи калґарським дивізійникам за їхню працю і участь у праці інших організацій, за значну активність, п. Саварин привітав їх теж від крайової управи і, зокрема, від сусідньої едмонтонської станиці.

«Идуть роки, все припадає порохом забуття, і тільки при таких нагодах як ця, можемо згадати наших друзів, зокрема тих, які згинули. Хто, як не ми, згадає їх? Хто, як не ми, їхні побратими, пошанує їхню кров, а тим самим себе самих, хто, як не ми, збереже про них пам'ять? Саме на це створилося це товариство, і саме тому відзначаємо сьогодні 10-річчя його існування», казав він.

Калґарську станицю створено 5 червня 1960 року з ініціятиви пп. Євгена Вишинського і Івана Головецького. До першої управи ввійшли пп.: інж. В. Папірчук — голова, І. Головецький — заступник, Є. Вишинський — секретар, О. Савка — скарбник та І. Гриновецький — член; до контрольної комісії були вибрані пп. М. Цвигун, П. Василевич та М. Синишин.

Члени-засновники одержали з цієї нагоди окремі грамоти. Грамоти вручали голова калґарської станиці В. Різник і члени крайової управи П. Саварин і Я. Цвікілевич.

Чоловічий хор «Сурма» чудово виконав кілька вояцьких пісень. Хор співав такі пісні: „Далеко ти, та рідна нам'', „Бо війна війною'', „Спи дівчино'' і „Крилець, крилець''. Аж дивно, що така мала горстка співаків може так знаменито співати. В цьому безперечна заслуга дириґента д-ра І. Чеховського, великого любителя і знавця української пісні.

Кінцеве слово сказав голова станиці В. Різник. Він склав подяку всім за співпрацю і за участь. Зібрання почато і закінчено молитвою, яку проказав о. В. Мартиник.

Потім була танцювальна забава. Атмосфера від початку до кінця була надзвичайно дружня. Велика, як на Калґарі, кількість учасників було доказом, що члени калґарської станиці користуються щирою симпатією спільноти.

На бенкеті були теж представники хорватів.

ВЕЛИКІ ХВИЛИНИ АЛЬБЕРТИ.

Представлення славних акторів-зірок з Вашої улюбленої наліпки Летбридж.

Схід зустрічається із Заходом

Правдоподібна історія! Властиво що ж кращого Ви можете сподіватися від безглуздої групи характерів на нашій наліпці. Вони можуть змінити вигляд великої історії Альберти — але вони ніколи не змінять смаку великого пива Альберти. Летбридж Пілзнер: так правдивий і різкий як наша піонерська традиція. Прославлений за добрий, старо-фасоновий смак. А було воно в цей спосіб майже пів сторіччя. Так вдоволяйтеся Вашими власними Великими Хвилинами з ОРИГІНАЛЬНИМ Пілзнером Альберти. Замовляйте "Летбридж Піл!"

Pilsner BEER

ТРАДИЦІЯ, ЩО ЇЇ МОЖЕТЕ ЗАСМАКУВАТИ. З THE HOUSE OF LETHBRIDGE

ADVT. NO. 7025-P-U
3 COLS. X 106 LINES
NEWSPAPERS, 1970

THIS ADVERTISEMENT PREPARED BY
COCKFIELD, BROWN & COMPANY LIMITED
VANCOUVER OFFICE

ЗАПЛАТИЛИ СВІЙ БОРГ. Представники українських канадських ветеранів: А. Яремович — голова крайової управи, П. Вах — голова відділу у Вінніпезі і Р. Брик — член управи — передають голові Централі Комітету українців Канади чека на суму 1,800 дол. 1,000 дол. — борг за минулий рік; решта за попередні роки. О. митрат В. Кушнір закликає й інші складові організації КУК заплатити заборгованість.

ХРАМОВЕ СВЯТО В ЕДМОНТОНІ

Едмонтонська парафія Успення Пресв. Богородиці в неділю, 4 жовтня, святкує храмове свято.

Врочисту Літургію править синкел єпархії о. митрат В. Лаба. Початок: 10 година ранку.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 4 жовтня:

о 2 год. в парафіяльній залі св. Миколая, 95 авеню і 64 вул.: річний осінній чай відділу ЛУКЖ, продаж домашнього печива і мистецька продаж домашнього печива і мистецька програма.

* * *

о год. 2.30 попол. чайне прийняття едмонтонського відділу СУМ в УНДомі, 9620 — 109 авеню. В час прийняття продаж вишивок і домашнього печива.

* * *

о 7-ій год. веч. в залі філії УНО, 10629 - 98 вул.: прилюдна наукова сесія заходом управи Осередку НТШ з доповіддю інж. М. Фляка на тему: «Боронім правду про Україну». Управа Осередку НТШ прохає всіх членів і приятелів взяти участь у цій сесії.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

УКЛАДАЮТЬ НОВИЙ КОДЕКС ЦЕРКОВНОГО ПРАВА

На цю пору єпископи вже одержали проєкт «Основного закону Церкви» («Лекс Екклесіє фундаменталіс»). Праця над новим кодексом церковного права почалася 1965 року; першу редакцію «Основного закону» закінчено торік. Цей твір юристів з Папської комісії для редакції кодексу церковного права розглянула потім конґреґація віровчення (колись „Санкті оффіції") і члени міжнародної богословської комісії, створеною папою Павлом VI. Тепер єпископи, зокрема синоди Східних Церков і єпископські конференції країн Латинської Церкви, можуть сказати своє слово про «Основний закон».

Справа нового кодексу церковного права викликала і викликає чимале зацікавлення в усіх, також у нас, в Українській Церкві. Що і як буде далі?

ДОТЕПЕР — ДВА КОДЕКСИ. В час II Ватиканського собору і після нього багато східних єпископів висловили бажання зберегти д в а окремі кодекси церковного права. Східна традиція — пригадували ті ієрархи — відрізняється глибоко від західної. Намагання творити один спільний кодекс закінчиться невдачею. І легко вгадати, що не західна, а східна традиція буде жертвою небезпечної спроби.

Були, однак, деякі східні єпископи, що хотіли о д н о г о кодексу церковного права. Це, на їхню думку, східній традиції не пошкодить, а поможе. Латинський «Кодекс канонічного права» на самому початку каже, що правні норми, подані в ньому, не стосуються Східних Церков. Отже, той кодекс є кодексом тільки Латинської Церкви. А все ж не тільки вірні, а й духовенство, навіть деякі єпископи Латинської Церкви уважали той кодекс за збірник к а т о л и ц ь к о г о церковного права. Якби східна церковна традиція та її правні норми знайшли місце в спільному кодексі, становище зразу покращало б, казали оборонці одного кодексу. Це тим більше потрібне в наш час масових переселень.

Сам факт існування окремого східного кодексу не є захороною від латинізації. Оборонці одного кодексу вказували на те, що в опублікованих до II Ватиканського собору частинах кодексу східного права збережені східні назви, але не справжня східна традиція.

Новий «Основний закон Церкви» несподівано дає компромісову розв'язку, яка може задовольнити (невідомо, чи задовольнить) і тих, що хочуть двох кодексів, і тих, що хочуть одного. Цю несподіванку спричинила головно н е м о ж л и в і с т ь укласти вже тепер новий повний кодекс Латинської Церкви.

ВІДТЕПЕР — ОДИН І БІЛЬШЕ. Якщо проєкт «Основного закону» буде прийнятий, то відтепер у Католицькій Церкві буде один кодекс права з додатком багатьох інших. «Основний закон» дає о с н о в н і закони, спільні для всієї Католицької Церкви, а також загальні закони Латинської Церкви і з а г а л ь н і закони С х і д н и х Церков. Кодифікація правних норм окремих Церков, складових частин Вселенської Церкви, — це, очевидячки, завдання, яке доведеться виконати пізніше.

«Основний закон Церкви», каже повідомлення з Риму, дає загальні закони Східних Церков. Не треба пригадувати, що закони Східних Церков повинні бути східні. Єпископи Східних Церков, найбільше ж синоди, мають тепер можливість виправити заблуди, які були в минулій історії, а в законодавство Вселенської Церкви внести правні основи вселенськости.

БЕНСОНОВА РЕФОРМА ПОДАТКІВ

Парляментський фінансовий комітет уже склав своє звідомлення про «Білу книгу» Едгара Бенсона, себто про його проєкт реформи канадських податків. За вістками з Оттави, члени парляментського комітету дуже обскубли первісний плян міністра фінансів Бенсона. «Білу книгу» розглядає теж сенатський комітет. Звідомлення цього комітету, кажуть, буде ще критичніше.

В чому ж головна справа? Законопроєкт, поданий Бенсоном у листопаді минулого року, почасти перекладає тягар податків з людей бідних і менш заможних на тих, що заробляють більше, головно на тих, що мають великі прибутки. Бенсон, ясна річ, шукає також нових грошей на щораз більші державні витрати; проте основним мотивом його реформи була «більша податкова с п р а в е д л и в і с т ь».

Мало кому сподобалася Бенсонова «справедливість». Знизу озвалися голоси: більше справедливости! Справді, треба визнати, що й «облегшені» податки, як їх подав Бенсон, були б ще дуже тяжким тягарем для людей з малим річним прибутком. Куди голоснішу критику повели підприємці і особливо керівники різних фірм та компаній, мовляв, Бенсон, заражений бацилею соціялізму, хоче «карати» багатих. Бенсонова реформа, говорили й говорять критики, не поможе вбогим, а зашкодить господарському розвиткові країни.

Члени парляментського комітету також наголошують на потребі розвитку. Ось головна їхня заява: «У канадській податковій політиці головна увага має йти на збереження економічного клімату, сприятливого для розвитку». Ніхто з парляментського комітету, можна припускати, не бажає розвитку коштом кривди. Ніхто, певно, не вважає, що між господарським розвитком і податковою справедливістю конче мусить бути конфлікт. А все ж цей конфлікт зарисовується.

Новий закон про податки, згідно з обіцянкою уряду, буде ухвалений 1971 року. Скільки в тому законі залишиться з первісної «Білої книги»? І головне: скільки залишиться з первісного бажання трохи виправити податкову несправедливість?

НЕ ПУСКАЮТЬ ДО МОГИЛИ МИТРОПОЛИТА АНДРІЯ

Український турист зі ЗДА, який у Львові хотів помолитися над могилою Божого слуги Андрія, не дійшов до крипти, де поховане тіло львівського митрополита.

Крипта вже шість років закрита (запльомбована). Туристові «вияснили», що митрополит Шептицький був ворог народу.

Вістку цю подала філядельфійська «Америка».

СВІДЧИТЬ ОЧЕВИДЕЦЬ ІВАН КОЛЯСКА
ОСЬ ВОНА, «ДРУЖБА НАРОДІВ СССР»

Т. Г. ЛИТВЯК

Стаття шоста

У Совєтському С о ю з і «дружба народів» цвіте-процвітає. Але тільки в пропаганді. Дійсність, яку Іван Коляска побачив та описав у книжці «Два роки в совєтській Україні», свідчить, що т.зв. дружба народів — це насправді московський терор і глум над народами.

Про це свідчить ставлення москалів до Шевченка, про це свідчать їхні протижидівські трюки в Україні, про це свідчить попіл спаленого історичного архіву в Києві.

БОЯТЬСЯ ШЕВЧЕНКА

Імперіялістична Москва, смертельний ворог України, ще не відважилась оголосити Шевченка пращуром українського «буржуазного націоналізму». Це тавро московські окупанти та наші рідно-кровні квіслінґи нерозбірливо і щедро кладуть на кожного, хто відважується відчувати і мислити по-українському.

Москалі добре знають, що саме Шевченко пристрасно і жагуче, як ніхто перед ним, провіщав розвал московської імперії, у якій «від молдованина до фіна на всіх язиках все мовчить» та закликав „не ветхим, не древлім словом, розтлінним, а словом новим" у грядучу, оновлену Україну, у якій: «врага не буде, супостата, / а буде син і буде мати, / і будуть люди на землі».

Мужньо і владно кликав Шевченко земляків своїх, „мертвих, живих і ненароджених", у свою омріяну Україну, Україну без холопа і без пана, Україну без чужих держиморд-вішателів, Україну, яка повстане з прозріння і безкомпромісової боротьби. Безумством хоробрих гримить його бойовий клич: «...вставайте, / Кайдани порвіте, / І вражою злою кров'ю, / Волю окропіте».

Кріпацький син Шевченко, живцем похований на московському цвинтарі народів України приніс сяючий сонцеликий меч самовідродження. В основу цього самовідродження мусить лягти власна духовність. Він застерігав своїх легковірних земляків, які, подекуди ще й сьогодні, сподіваються визволення зовні, всупереч віковому гіркому досвідові української історії. Бо лише «в своїй хаті своя правда, і сила, і воля».

Чи ж можливе співіснування Шевченкової України і московської тюрми народів, яку для замилювання очей хитрий Ленін перехрестив на СССР? Москалі знають, що це не можливе. Та бувши віковими колоніяльними гнобителями з середньовічною ментальністю недовір'я та жорстокости, вони застосовують до Шевченка подвійну політику.

Офіційно Москва хвалить Шевченка (що за ласка!). Одночасно з цим вона величезними засобами тоталітарної імперії провадить брудні, позалаштункові махінації: вона послідовно вихолощує тих, хто пробує йти його шляхом.

Не тільки відсталі московські царі боялися великого провісника української національної революції! Його ще більше бояться їх «прогресивні» комуністичні спадкоємці, самозвані «друзі» поневолених народів, забріхані оборонці працюючих мас.

Не даремно ж вони утримують проти народу найчисленніші концентраційні табори, по саме нікуди переповнені тюрми, справжні божевільні для психічно здорових опозиціонерів, найбільшу в світі таємну поліцію, незліченні полчища шпигунів, доносників, сексотів та всяку іншу подібну погань. Знає кішка, чиє сало з'їла.

І в ставленні москалів до Шевченка Ів. Коляска побачив бездонну прірву між словом і ділом віроломної Москви, між так званою „дружбою народів СССР" і справжньою політикою глуму над духовними святощами українців та нещадного терору над тими, хто ці святощі шанує.

ДВА ВЧИНКИ

Дуже промовистими про справжнє ставлення Москви та її великої аґентури в Україні до духовних вартостей українського народу є два огидні вчинки, що їх описує Ів. Коляска.

Перший з них — це вже відома «афера Тельнової». 6 січня 1963 року ввечері Тельнова, в групі підпилих осіб, проходила біля пам'ятника Шевченка. Вона зійшла на п'єдестал пам'ятника і там відбула свою природну потребу.

Майор поліції Києва Козик та журналіст Плачинда описали поведінку цієї «вищерасової» московської свині, що є викладачкою в Києві: «Тельнова повелася так негідно, так антиморально в одному з парків Києва, що людина соромиться розповідати».

Київська «Літературна Україна» вимагала суду над Тельновою за нахабне осквернення пам'ятника Шевченка. Проте, як відомо, ніякого суду не було. Замість суду, прибув з Москви генеральний прокурор СССР Руденко — «землячок з цинковими ґудзиками» на високій імперській посаді. Той викликав на допит Козика і Плачинду. За Руденком виходило, що Тельнова полізла на п'єдестал пам'ятника, щоб тільки прочитати напис. До обох невинно оскаржених верховний прокурор СССР застосував тактику залякування: «Не її, а вас треба ув'язнити за роздування національних пристрастей», — погрожував Руденко українцям Козикові і Плачинді.

Коляска подає також деякі пікантні штрихи з портрету Тєлькової, жінки привабливої і щедрої особливо до високо поставлених шанувальників її небуденних чарів. Одним із них був не хто інший, як ще один «дядько отечества чужого» маршал та міністер оборони СССР Родіон Малиновський.

І справді безвиглядно було і для майора міліції Козика, і для репортера Плачинди, і для українського громадянства тягатися з московкою-чарівницею Тельновою, за спиною якої стояли ревні оборонці єдиної неподільної московської тюрми народів, такі, як верховний прокурор СССР Руденко та міністер оборони СССР маршал Малиновський.

А може, «афера Тельнової» була пробним зондом Москви, щоб подивитися, чи вже можна оголосити найбільшого українця ворогом народу ч. 1?

Другим мерзенним вчинком з бандитського репертуару кремлівських держиморд було розтрощення вітражу з кольорового скла, виконаного на замовлення Київського університету, з нагоди 150-річчя з дня народження великого Кобзаря. Вітраж, твір мистців Заливахи, Семикіної, Горської та Зубченка, складався з трьох панелів: великої середньої та двох менших збоку. На середній панелі був зображений сердитий Шевченко, що захищає молоду дівчину — Україну. Напис угорі проголошував: «Возвеличу малих отих рабів німих. Я на сторожі коло їх поставлю слово».

Вже під час робіт мистцям довелося вислухати численні образи з боку московських шовіністів з натяком на те, що влада не дозволить відкрити цей вітраж. І справді, його розтрощено напередодні відкриття, розтрощено у чисто гітлерівському стилі.

«Як же вони (москалі — ТГЛ) могли дозволити зобразити Шевченка великим оборонцем України в той час, коли вживалися всі можливі заходи, щоб знищити українську мову й культуру? Як вони могли дозволити будь-яку згадку про рабів, коли українському селянинові платили 30 копійок (33 центи за офіційним курсом) за день праці?» — запитує обурений Коляска.

І тут, як в «афері Тельнової», чужа влада, звичайно, й не думала приборкати тих, хто розбив вітраж. Навпаки, лицемірно проголошено, що його розібрали нібито через низьку мистецьку якість твору та ідеологічні перекручування, допущені в написі.

Не зважаючи на штучно розбурхане «обурення» на мистців та голосне, провокаційне виття московських шовіністів, мистці не визнали за собою ніякої провини. Вони заявили: «Ми пробували створити сердитий, сильний образ борця і революціонера, що обороняє свій нарід і проклинає його ворогів. Ми пробували передати любов і ненависть, силу й енергію великого співця, його посвяту власному народові, його великий історичний подвиг, його безкористовну й відважну дію в обороні свого народу».

Останнім актом драми вітража, присвяченого 150-тим роковинам з дня народження Шевченка, було виключення Семикіної та Горської зі спілки мистців та заслання Панаса Заливахи на п'ять років суворого режиму з забороною малювати до мордовського концентраційного табору в Явасі.

Воістину нічого не змінилося в московській імперії з часів абсолютизму Миколи І, який теж більше сторіччя тому зіслав бунтаря Шевченка в салдати і заборонив йому писати та малювати.

ПРОТИ ЖИДІВ

У цю ж традиційно московську „раковину з калом" впадають й інші аспекти імперської політики в окупованій Україні. Треба визнати, що, не зважаючи на її прозорість, багато упереджених та погано поінформованих про справжній стан речей у СССР поплентачів московської лінії на Заході потрапляють на гак забріханої пропаганди і через нечутливо, а часто й вороже ставляться до українства та його проблем як в Україні, так і за кордоном.

Щоб прихилити до себе арабів, пише Ів. Коляска, щоб притупити інтерес та обізнаність світу в українській проблематиці в ювілейний рік народження великого Шевченка, щоб розпалити ворожнечу між жидами й українцями — цей улюблений трюк ще з арсеналу царських мракобісів, — Москва наказала друкарні Академії наук УССР видати антисіоністичну книжку якогось Т. К. Кичка під назвою «Юдаїзм без прикрас».

Ось одна з багатьох „перлин" взята з цього „наукового" творива, яка своєю безглуздістю та нахабством не поступається пропаганді Гітлера та Геббельса: «Тепер відомо, що сіоністичні лідери JOINT (американська жидівська допомогова організація заснована в 1914 році), тісно пов'язані з американським банком Ділона, Ріда і компанії, вже на кінці першої світової війни відігравали керівну ролю у відродженні німецького мілітаризму і спричинилися до приходу Гітлера до влади».

Коли ж світова жидівська опінія вибухла обуренням за неперевершену брехню, що заповнила цілу книжку Кичка, тоді одна московська газета відповіла: «Буржуазна преса злякалася маленької книжечки, що появилась недавно в одному українському видавництві, написаної Т. Кичком».

Газета також виявила «історичні і фактичні помилки» в книжці Кичка, проте книжку не вилучили з обігу, і Кичкові за «історичні та фактичні помилки» нічого не сталося. Нічого не сказала газета також про те, що наказ друкувати книжку прийшов з Москви.

Отже, в опінії непоінформованого світу, що не знає брудної механіки московської колоніяльної машини, українці написали й Українська Академія наук видала протижидівську книжку.

Тепер Кичко пише нове творива під заголовком „Юдаїзм і сіонізм", яке, судячи з уже надрукованого першого розділу, буде ще нахабніше за перше.

СПАЛЕННЯ АРХІВУ

У рамки народовбивчої московської стратегії входить також навмисне знищення вогнем важливих історичних та державних документів немосковських народів, в першу чергу — України. Навіть дикі гітлерівські орди не зганьбили себе таким варварським учинком в час довгої окупації Києва.

1964 року, три дні перед святкуванням роковин Шевченка, вибухла пожежа в українському відділі бібліотеки Академії наук УССР.

Вогонь підклав співробітник бібліотеки Погружальський. Він, після роботи, лишився в бібліотеці і підпалив 30 окремих вогнищ, вживаючи фосфору, магнезію та інших легкогорючих речовин. Коли прибули пожежники гасити пожежу, у водогоні не було води.

Спеціялісти темних справ КҐБ розпустили брехні, що підпалили бібліотеку націоналісти. Вогонь погасили аж на третій день.

Неоціненної шкоди завдано українському державному та історичному архіву. Згоріли багато єдиних в своєму роді історично-державних документів України.

Суд над паліем Погружальським був лише комедією для заспокоєння обуреного населення. На думку Ів. Коляски, Погружальський стояв близько до військових кіл та кіл КҐБ, бо тільки від них він міг дістати легкогорючі матеріяли. За паліем стояли місцеві москалі, що не могли помиритись з фактом існування цінних історично-державних документів і вирішили знищити їх.

«І між нами, жидами, є собаки»
КАЖУТЬ ТИХЦЕМ КИЇВСЬКІ ЖИДИ

Ізраїльський фізик, що цими днями був у Києві, вернувся до Хайфи зворушений, згадуючи ще більше зворушення жидів столиці України.

Жак Ґольдберґ, професор хайфського «Техніон» (політехнічного інституту), та інші ізраїльські дослідники брали участь у міжнародному з'їзді бл. 800 фізиків з 40 країн.

«Десять днів прапор Ізраїлю повівав у центрі Києва, на будинку, де відбувався з'їзд», сказав проф. Ґольдберґ («Джерузалем пост», 21 вересня), викликаючи чимале здивування у киян, головно жидів.

«На відміну від офіційної пропаґанди» совєтські вчені були чемні і не виявляли ніякої неприхильности до ізраїльських гостей.

Зворушення, велике зворушення було в головній київській синагозі, хоч там були «деякі люди», які пильнували, щоб місцеві жиди якнайменше говорили з гістьми «Але вистачило подивитись їм у вічі, щоб розуміти все». Один шепнув: «Якби мене звідси пустили, я б пішки йшов до Ізраїлю».

Багато київських жидів плакали, каже проф. Гольдберґ.

У п'ятницю ввечері в синагозі ізраїльський фізик просив, щоб його пустили на «віма» (підвищення) читати приписаний уступ Тори. Одержав відповідь, що читці вже призначені.

У суботу ізраїльським гостям дали окрему лавку. Хтось шепнув до проф. Гольберґа: «І між нами, жидами, є собаки».

Є. ВЕРТИПОРОХ — ГОЛОВА НТШ

Проф. Євгена Вертипороха перевибрали на голову Канадського НТШ (Наукового товариства ім. Шевченка).

Загальні збори відбулися в Торонті 10 вересня.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Повожатий Лазарко

Життя Лазарка з Тормесу та його щастя і злидні. З еспанської мови переклав Микола Палій. Буенос-Айрес, видавництво Юліяна Середяка, 1970, стор. 103. Ціна: 1.50.

«Лясарільйо» — це еспанська здрібніла форма імени Лазар, а теж — синонім новожатого, що водить сліпих жебраків. Лазарко Тормеський, герой повісти невідомого автора XVI сторіччя, спочатку водить сліпого діда, потім знаходить інших господарів, накінець одружується.

В еспанській літературі «Лазарко Тормеський» є першим зразком повісти з життя голоти («ля новеля пікареска»). Є в ній сатира, є цинізм, та найбільше — спостережливости і людяности. Наведім малий приклад. Сідає сліпий дід зі своїм хлопцем їсти виноград. Справедливо будуть їсти: один зриває тільки одну ягідку з грона, потім другий — тільки одну. Але швидко дід почав брати по дві, а Лазарко — по три. З'ївши, дід каже Лазаркові: ти, шахраю, їв по три. Хлопчина заперечує і дивується, як сліпий міг бачити. Той каже: «Знаєш, як я бачу, що ти їв по три наraz? Бо як я їв по дві, то ти мовчав» (стор. 33).

Перекладач М. Палій, викладач еспанської літератури, написав вступну статтю, до свого перекладу додав історичні й мовні пояснення. Бідний Лазарко голодував часто. Мабуть, через це переклад його пригод вийшов пісненький.

Хам і Яфет

Анатоль Галан. Хам. Віршована повість. Буенос-Айрес, видавництво Ю. Середяка, 1970, стор. 109. Ціна: 1.50 дол. (Представником видавництва є A. Kushchynskyj, 2100 W. Chicago Ave., Chicago, Ill., 60622, USA).

Колись В. Липинський написав був гіркий нарис п.з. «Хам і Яфет». Про українського хама (чекіста, зводника, руїнника) і про українського патріота розказує теж віршована повість А. Галана.

Липинського варто прочитати, Галана — можна.

Радимо придержуватися цих реченців висилки заморської пошти в час Різдвяних Свят 1970

	Повітряна пошта Листи	Повітряна пошта Пачки	Наземна пошта Листи	Наземна пошта Пачки
Англія	27 лист.	16 лист.	14 грудня	9 грудня
Європейський континент	13 лист.	23 жовтня	11 грудня	7 грудня
Республіка Південна Африка	23 жовтня	19 жовтня	11 грудня	7 грудня
Індія й Пакістан	2 жовтня	2 жовтня	11 грудня	4 грудня
Інші країни за Атлантійським океаном	14 жовтня	9 жовтня	9 грудня	4 грудня
Антиґуа, Багама, Барбадос, Бермуда, і Трінідад	18 лист.	10 лист.	11 грудня	8 грудня
Центральна, Півд. Америка, Зах. Індії	12 лист.	4 лист.	11 грудня	8 грудня
Австралія й Нова Зеляндія	22 жовтня	19 жовтня	11 грудня	8 грудня
Японія і Гонґ Конґ	3 лист.	22 жовтня	11 грудня	4 грудня
Інші країни Тихого океану	2 жовтня	2 жовтня	9 грудня	4 грудня

СІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ
11 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 182

Брати, ви є Церквою Бога живого, як сказав Бог: Поселюся в них і ходитиму і буду їм Богом, а вони будуть моїм народом. Для того вийдіть з-посеред них і відлучіться, говорить Господь, і не дотикайтеся нечистого. А я прийму вас, і буду вам Отцем, а ви будете мені синами й доньками, говорить Господь Вседержитель.

Маючи, отже, улюблені, такі обітниці, очищуймо себе від всякої скверни тіла й духа, виконуючи освячення в страху Божім.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 62

У той час пішов Ісус у сторони тирські й сидонські. І ось жінка-хананеянка вийшла з тих околиць і благала його, кажучи: „Змилуйся надо мною, Господи, сину Давидів; мою дочку тяжко біс мучить". Він же не промовив до неї ні слова.

І приступили до нього його учні, прохали його, кажучи: „Відпусти її, бо кричить услід за нами". А він у відповідь сказав: „Мене післано тільки до погиблих овець Ізраїля".

Та вона, наблизившись, припала йому до ніг і благала: „Господи, поможи". Він же озвавшись, сказав: „Не годиться відняти хліба дітям і кинути щенятам". Та вона сказала: „Так, Господи, але ж щенята їдять кришки, що падають зі стола їх господарів".

Тоді Ісус, відповідаючи їй сказав: „О, жінко, велика твоя віра! Нехай станеться тобі, як хочеш". І з того часу видужала її дочка.

Релігійні радіопередачі з Едмонтону починаються 5 жовтня

У понеділок 5 жовтня починаються щотижневі радіопередачі Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

З цього приводу Централя подає слухачам українських релігійних радіопрограм таке повідомлення:

«Вже восьмий рік постійно щопонеділка, за винятком вакаційного часу, о 9-ій годині вечора з французької радіостанції Се-Аш-Еф-А лунає українська пісня, музика та живе слово. Це передачі українською мовою Централі українців-католиків.

Відчуваючи потребу виховно-інформаційної діяльности серед української католицької спільноти, Централя українців-католиків у 1962 році вирішила пересилати радіопередачі, щоб виконати це завдання.

Першим керівником протягом двох років був п. Роман Осташевський, потім—п. Григір Порохівник, який успішно вів їх майже шість років. Обидва керівники вклали багато праці, щоб радіоавдиції поставити на належний рівень.

В час радіопередач з цінними доповідями і промовами виступали Преосвященний Владика Ніл, синкел єпархії о. митрат В. Лаба, священики Едмонтону й Мондеру, цілий ряд мирян — суспільно-громадських діячів.

Для успішного ведення радіопередач створено окремий комітет у складі: п. Григір Порохівник — керівник, о. Методій Ничка ЧСВВ, п-і Наталка Таланчук, п-і Іванна Вербоа, п. Роман Осташевський.

Віримо, що доповнений і поширений комітет радіопередач зробить їх ще кращими й цікавішими.

Централя українців-католиків робить заходи, щоб радіопередачі поширити з пів години на одну годину, ба навіть перейти до радіостанції, звідки б наш голос доходив до всіх місцевостей нашої розлогої єпархії.

Це велике завдання можна виконати при моральній і матеріяльній підтримці наших парафій, організацій та загалу вірних. Радіовий комітет жертвує свій дорогий час і хист, а від широкого загалу української спільноти потрібна та матеріяльна допомога. Кожна, хоч би найменша пожертва причиниться до успіху.

За час наших радіопередач до керівників прийшло багато листів з подякою, побажаннями та цінними порадами. Ми бажаємо, щоб наші радіослухачі далі писали свої зауваги, побажання і поради, які в міру можливости будемо старатися задовольнити.

Українські католицькі організації закликаємо давати звіти й вістки про свою діяльність, про пляни й досягнення для добра й інформації нашої спільноти.

Наших підприємців просимо «спонзорувати» наші програми та інформувати загал про дані підприємства.

Зробімо наші радіопередачі нашим спільним комунікаційним та інформаційним центром для загального добра нашої спільноти.

Централя українців-католиків Едмонтонської єпархії складає найщирішу подяку Преосвященному Владиці Нілові за батьківську опіку та моральну й матеріяльну допомогу нашим радіопередачам, радійовому комітетові, доповідачам, оо. душпастирям за проведені збірки по церквах, церковним комітетам та організаціям, зокрема БУК і ЛУКЖ за видатні датки. Всім підприємцям та окремим особам, що були патронами наших радіопередач — наша найщиріша подяка.

Наші радіопередачі в цьому осінньому сезоні починаємо в понеділок, 5-го жовтня, о 9-ій годині вечора з французької радіостанції в Едмонтоні. Слухайте нас у той час.

Листи і пожертви на фонд радіопередач просимо слати на адресу Централі українців-католиків: Ukrainian Catholic Council of Edmonton Eparchy, 10825 - 97 St., Edmonton, Alta.

За Централю українців-католиків: д-р Ярослав Онуферко — голова, Микола Сус — секретар, о. Юрій Ковальський — духовний асистент».

Нарада єпископів в Оттаві

Католицькі єпископи Канади матимуть нараду в Оттаві від 5 до 9 жовтня.

Вони обговорять різні поточні церковні справи Канади, а теж підготову до єпископського синоду в Римі в 1971 році.

Умер священик

У Перемишлі 4 серпня вмер о. Василь Трицецький, 80 років.

Владика Ніл приїде до Ввалей, Бр. К.

Архиєрейське благословення і відкриття церкви й залі у Ввалей, Бр. Колюмбія, для муніципалітетів Суррі і Дельта відбудеться у неділю, 11 жовтня, з таким порядком: год. 9.30 ранку — привітання Преосвященного Владики Ніла, год. 10 рано архиєрейська Служба Божа, год. 11.30 обхід довкола церкви і благословення церкви й залі.

Потім, о 12.15 пополудні — спільний обід у залі.

На це торжество запрошують усіх парох о. Богдан Ганушевський, парафіяльний комітет та управа відділу ЛУКЖ.

Адреса церкви й залі: 13753 - 108 авеню, Ввалей, Бр. К. (Суррі).

ОФІЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ЕДМОНТОНСЬКОГО ВЛАДИКИ

НЕДІЛЯ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Дня 4-го жовтня 1970 року проминає перша річниця з того часу, коли в соборі Святої Софії в Римі ієрархія Української Католицької Церкви під проводом Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кир Йосифа, згідно з декретами Вселенського Другого Ватиканського Собору, однодушно проголосила правління Української Церкви на патріярших правах, які від віків зберігалися у всіх помісних Церквах Сходу.

Вся українська спільнота у вільному світі, головно вірні Української Католицької Церкви, прийняли ухвали Архиєпископського синоду зі загальним ентузіязмом та вірою й переконанням, що ієрархія Української Католицької Церкви відчула життєві потреби своєї Матері та повела церковний корабель на чисті води. Ці постанови були виявом довголітніх бажань та безнастанних журб українського народу за майбутнє своєї Церкви.

Ця згуртованість як ієрархії, так і вірних кинула промінь надії, та піднесення духа усім тим, що борються за помісність Української Католицької Церкви аж до її повного здійснення.

Історичний акт у першу річницю Архиєпископського синоду Української Католицької Церкви заслуговує, не лише на подячні молитви, що українська спільнота діждалася здійснення цього пропам'ятного Синоду в Римі, але теж на відмічення його у молитвах, проповідях і доповідях. Так складається час, що перша річниця Синоду випадає цього 1970 року саме в неділю 4-го жовтня. Це й прегарна нагода відзначити річницю Синоду якнайурочистіше по всій Едмонтонській єпархії.

Єпископська канцелярія доручає, щоб неділя, 4-го жовтня 1970 року, на просторах Едмонтонської єпархії була «Неділею Помісної Української Католицької Церкви». Усі священики, в усіх парафіях, у церквах, до яких доїздять, у станицях, у вищезгадану неділю пожертвують Службу Божу за своїх вірних і ввесь наш український народ, прочитають всюди цей єпархіяльний обіжник і коротко пояснять своїм парафіянам про історичність Синоду у Римі, про українську патріярхію і про помісність Східних Церков.

Увечері того дня, якщо це можливо, священики — самі чи через когось з українських провідних одиниць — хай це виголосять доповідь на вищезгадану тему.

Якщо б у котрійсь місцевості з дійсно виправданих причин Неділя помісности не могла відбутися точно в неділю 4-го жовтня, о. душпастир має право перенести Неділю помісности на іншу, відповіднішу неділю.

✠ НІЛ, єпископ

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПЕДАГОГ КАЖЕ: «Я ПОМИЛИВСЯ»

Назад до засад наших прабабунь

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

«Здеморалізуйте молодь будь-якої країни, і наша революція переможе». Так сказав Ленін, і першу частину цього гасла Захід, може, й несвідомо уже здійснює.

Чи сповниться передбачене сподівання Леніна, покаже майбутнє.

Деморалізація молоді засягнула вже на Заході широкі кола. Вона розпаношилася особливо по університетських «кампусах». Багато з них стали сьогодні вогнищами неспокоїв, а то й злочинів. Бо як інакше назвати нищення будинків, компютерів, вибивання вікон і т.д.?

Людина не так легко дозволяє просякати моральному злу в його власному виді й формі. Часто моральний розклад просякає різними способами, гаслами. Та у наслідку — завжди руїна.

Маса завжди дуже податлива на різні гасла, які вона, звичайно, сприймає безкритично. Таким гаслом, під покришкою якого перепачковуються в наш час різні шкідливі для нашої суспільности погляди, є слово «модерний». На нього хворіємо майже всі. Як вогню боїмося, щоб нам не сказали: «старомодний» чи, по-тутешньому, «олдфешенд».

Боязнь, щоб не бути «старомодним», і погоня за «модерним» відкрили широко ворота людської опінії для різного роду дешевизни. Дешевенька тандита опановує поволі всі ділянки людського суспільного життя. Її знайдете сьогодні в громаді, політичних партіях, церковних колах і родинах.

ГІРКІ ПЛОДИ. Велику щербу моралі в наші часи зробив т. зв. пермісивізм (вседозволеність, потурання всьому), що проліз у систему виховання. Плоди пермісивізму бачимо сьогодні всюди. Гіркі вони для нас.

Творцем і батьком потурання (пермісивізму) є д-р В. Спок, професор та педагог, народжений у ЗДА 1903 року. У 1946 р. він видав грубу книгу (бл. 600 сторінок) про виховання дітвори. Цей твір став настільною книжкою більшости американських родин, свого роду «біблією» у вихованні дітвори.

У тій книжці модерний професор доручає «дозволяти дитині на все» в ім'я розвитку її особовости. На його думку, державні закони, які стоять на сторожі прилюдної моралі — це витвір і наслідок облуди, на яку така багата наша спільнота.

Не потрібно цензури фільмів. У всьому повинна проявлятися «свобідна природність».

Такі «модерні» гасла, якими професор годував батьків, учителів, формував громадську думку і осягнув те, що сьогодні маємо...

Проминуло небагато часу, всього чверть століття, від появи тієї книжки. Тепер сам автор побачив наслідки своїх «модерних теорій виховання». Побачив — і перелякався!

Замість чудового, вільного від старих пересудів, молодого покоління, щирішого в своїй поведінці від старшого, він побачив зарослих, нечесаних, занедбаних, брудних, безідейних юнаків.

Замість усміхнених і життєрадісних юначок, він побачив блідих дівчат, з видовженим обличчям і волоссям потопельниць.

Замість сподіваної щирости й простоти, побачив нахабність і простацтво!

Тупий, безбарвний погляд, байдужість до оточення, разюче верескливі музика, дим маріхуани стали ознаками великої частини молоді, вихованої на засадах потурання.

Цвіт людства двадцятого сторіччя зустрінете на роздоріжжях великих міст, під мурами будинків, на темних вуличках, де вони цілими табунами засвідчують від'ємні наслідки пермісивізму.

«Я ПОМИЛИВСЯ». Д-р Спок — треба визнати — людина характерна. Він мав відвагу сказати: дивлячись на те, що тепер виробляє молодь, мушу змінити свої погляди й виправити їх. Признаюся, що я помилявся!

У своїй новій публікації д-р Спок пропонує те, що говорили наші прабабуні: не вільно дітям дозволяти на все! Не вільно потурати нахабності!

Порнографія доводить молодь до розгнузданости. Для молоді треба твердих, моральних засад!

Треба осуджувати злі книжки, безсоромні фільми, що занурені в „сексі", насильстві.

Тут можна зробити заввагу, що деякі «педагоги» в Канаді, видно, ще не читали нових публікацій, бо далі в школах проповідують пермісивізм, мовляв, хай випробовують усе.

Далі д-р Спок кинув заклик: досить вульгарности, простацтва, непристойних слів! Досить тієї огиди, що її пропагується під покришкою культури, поступу, освідомлення!

Творець пермісивізму заявив ще таке: визнаю, каже він, що те, що я говорю тепер, вже переді мною говорили нудні моралісти і цензори. Мушу визнати: вони мали рацію!

Дав би Бог, щоб новіші погляди й засади нашого психолога мали хоч 50% відсотків такого впливу на виховання молодого покоління, як мала його публікація з 1946 року.

Богослуження: жовтень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
4	21	Н	**16 по Сош.** Кондр.	**20 по Сош.** Єротея
5	22	П	Фоки сщмч.	Харитини мч.
6	23	В	Зачаття Ів. Хрест.	† Томи ап.
7	24	С	Теклі первмч.	Сергія і Вакха мч.
8	25	Ч	Євфросинії преп.	Пелагії преп.
9	26	П	**Перест. Ів. Богосл.**	† Якова ап.
10	27	С	Калістрата мч.	Євлампії мч.

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
4. жовтня — Гай Прері 10; Гайнс Крік 3.00
11. — Норт Стар 10; Ройс 3
18. — Ріно 10; Ройкрафт 3.00
21. — Ґренд Прері 10; Кситуан 3.00

АЛБЕРТА

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
4. жовтня — Ст. Павль год. 9.30 рано (храм) — спільний обід
11. — Аарон Ривер год. 10.30 рано
18. — Ґлендон год. 10 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
4. жовтня — Радвей
11. — Восетна
18. — Елдорена (храм)

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
4. жовтня — Вайлдвуд (храм. празн.) год. 9.30
11. — Карвел год. 10
18. — Чергил год. 10; Рочфорт Брідж год. 12
25. — Менлі год. 10

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
4. жовтня — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
11. — Голден год. 8.30;; Коперник год. 10.30
12. День подяки — Голден год. 10.30
13. День подяки — Дейзленд год. 10.30
14. День подяки — Коперник год. 10.30
15. День подяки — Голден-фарми год. 10.30
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8879
4. — Стар
11. — Лішур
18. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
4. жовтня — Росінгтон 10
11. — Атабаска 10; Бойл 12.30
18. — Річмонд Парк 10; Просперіті 12.30
25. — Атабаска 9; Бойл 11.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
4. жовтня — Мирнам 10.00; Бовелон
11. — Файделіті 9.00
18. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
4. жовтня — Ту Гилс год. 10
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
12. — Новий Київ год. 10; Плейн Лейк год. 11; Ту Гилс год. 7 веч.
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
4. жовтня — Кемровз 10.00 (празник)
4. жовтня — Кемровз 10 г. (празник — обід)

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
4. жовтня — Редвотер год. 10.30
11. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
18. — Редвотер год. 9; Вог 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
4. жовтня — Вильна
11. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
4. жовтня — Левой 10.30
11. — Ренфурлі 10.00; Іннісфрі-місто 12 (День ЛУКЖ)
18. — Іннісфрі 11 ченч 10 рано; Іннісфрі 10 ренч 12

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
4. жовтня — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
11. — Дервент 10.30
18. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
4. червня — Радісон (празник)
11. — Норт Батлфорд год. 2.30 попол. — Медовлейк
18. — Витків

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
4. жовтня — Вонда год. 10
11. — Смате год. 10
18. — Пітерсон год. 10

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
4. жовтня — Бруно 9.00; Волверін 11.00, Покров Пресв. Богородиці (храм)
11. — Гамболдт 9.00; Кадворт 11.00; Леніген 4.00 попол.
18. — Твей 9.00; Гамболдт 11.00; Кадворт 4.00 попол.

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
4 жовтня — Ланівці
11. — Алвена-місто
18. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
4. жовтня 9; Прудгом 11
11. — Вакав 10
14. Покров МБ (храм) Ст. Дж.
18. — Вакав 9; Борщів 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Ганушевський
307 - 335 - 5 St.
New Westminster, B.C.
4. — Ню Вестмінстер 8.30 р.; Чілівек 10.30 р.
11. — Ню Вестмінстер 8 р.; Ввалей (архиєп. благословення церкви) 9.30 р.
18. — Ню Вестмінстер 9.30 р.; Ввалей 11.30 р.
Катехизація і рідна школа в Ню Вестмінстері щосуботи від год. 10 до 12 ранку.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій вистановій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Пеньляк — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ АРХИЄП. СИНОДУ УКЦ 29. IX. — 4. X. 1969 В РИМІ

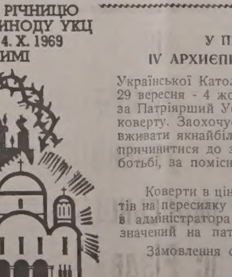

FIRST ANNIVERSARY of Synod of Ukrainian Catholic Bishops in Rome Sept. 29 - Oct. 4, 1969

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ
IV АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ

Української Католицької Церкви в Римі в днях 29 вересня - 4 жовтня 1969 Крайове товариство за Патріярший Устрій УКЦ видало пропам'ятну коверту. Заохочуємо мирянство УКЦ придбати, вживати якнайбільше ці коверти в переписці та причинитися до зцементування мирянства в боротьбі, за помісність нашої Церкви.

Коверти в ціні $1.00 за 10 штук плюс 12 центів на пересилку першою клясою, можна набути в адміністратора розсилки. Ввесь прихід призначений на патріярший фонд.

Замовлення слати на адресу:

Roman R. SMYK, M.D.
Coal City, Illinois 60416
U.S.A.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ НА СВЯТА В УКРАЇНУ
ВПОВНІ ЗАПЛАЧЕНІ ТОЙ, ЩО ЇХ ДІСТАЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО
СВЯТОЧНА ПАЧКА $35.50
4½ фунта білої муки, 2¼ фунта рижу, 2¼ фунта цукру, 1 фунт мармеляди, 1 фунт макарону, 1 табличка шоколяду, 1 торбинка овочевих цукерків, ¾ фунта салямі, 1 фунт мішаних овочів, 100 ґр. кави в порошку, 2 торбинки порошку до печива, 2¼ фунта вівсяної муки, 2¼ фунта кукурудзяної муки.

10 ХУСТИН 46.30
5 вовняних хустин в великі або малі квіти, або турецькі взори, і 5 шовкових хустин в різних кольорах.
На пересилку летунською поштою треба додати $8.50.

НАЙБІЛЬШ ВАРТІСНИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ВИ МОЖЕТЕ ВИСЛАТИ ВАШИМ РІДНИМ
ФУТРО ІЗ ШТУЧНОЇ ШКІРИ
Надзвичайно вартісний великий вибір — Мінк (гладкий або в паски), кримка, з ягняти, або барана.
Повна ціна лиш $99.00

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ — $116.00
3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку — 100% вовна, 2 простирала (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.

Багато інших спеціяльних посилок на Свята.
ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ НОВИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ
Замовляйте тепер замовляйте лише через
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010
Жадайте наших нових дарових катальогів зі світлинами

Суддя Н. Бартман в часі святочного прощання

Суддя Н. Бартман уступив з уряду головного судді в Бр. К.

В четвер, 6 серпня, в присявності 20 суддів провінційного суду, представників апеляційного та вищого суду Британської Колюмбії, лави адвокатів та міста Ванкувер, суддя Н. Бартман офіційно склав свою резиґнацію з адміністративних обов'язків головного судді, які він сповняв протягом минулих п'яти років. Н. Бартман залишився дальше членом провінціного суду, до якого він належить вже майже 15 років.

У своєму сердечному прощальному слові суддя Бартман сказав, що уступає з того становища, щоб "відзискати сили та подумати про свою дальшу будучність". Він щиро дякував суддям і всім, що з ним трудилися протягом минулих 5 років його важкої адміністративної праці, в часі якої переведено поправні реформи та проголошено перший закон провінційного суду. Вкінці дякував найвищому судді — Богові, "що дозволив йому скласти свій уряд з чистою совістю й у свідомості, що він шанував високі ідеали британського судівництва, пам'ятаючи рівночасно про засади християнської філософії, що є джерелом свободи, справедливости й милосердя".

Високими похвалами та явним жалем висловлювалися всі представники суду та уряду про діяльність судді Н. Бартмана, бажаючи йому всього добра на майбутнє. Мейор міста п. Кембел сказав, що "день ризиґнації судді Бартмана є для нього сумним днем та що суддя Бартман буде записаний між великими головними суддями міста Ванкувер". Представник апеляційного суду, суддя Бранка сказав, що наслідникові судді Бартмана буде нелегко ступати слідами судді Бартмана, який виявив у свойому уряді рідкі прикмети ума й серця".

Сіньор суддя Ванкуверу, що промовляв від імені 20 суддів, що були під управою судді Бартмана, запевнив його, що "іскру дбайливості, яку він запалив у них, вони понесуть у майбутнє". Головний прокуратор підкреслив високі прикмети та чемність головного судді до всіх, що являлися перед ним. Королівський представник лави адвокатів адв. Ґ'ю МекҐверн висловив жаль, що суддя Бартман уступає зі свойого становища та що "він заслужив собі на найвище признання, який може адвокат скласти судді", бо навіть, "як програвали справу, то виходили з суду з чистим віддихом, знаючи, що були вислухані чемно й справедливо".

Шеф поліції та судовий урядник ("клерк") також дякували уступаючому судді за всі його чемності й вирозуміння.

Кол. міністер справедливости Британської Колюмбії, Р. Бонар, що за його уряду Н. Бартман був призначений головним суддею, написав відручне письмо, в якому м.ін. пише: "Ви принесли до свого уряду мудрість і чесність й велике почуття публічної відповідальности й я вам хочу скласти щиру подяку за добре виконану працю й прошу прийняти мої найщиріші побажання на будуче". Теперішній міністер справедливости Бр. К. Л. Пітерсон в свойому письмі пише: „Я від себе та від мешканців провінції дякую вам за многі роки жертвенної праці і тішуся, що ви й надалі залишаєтеся суддею провінційного суду". Президент апеляційного суду Дейвей висловив у свойому письмі жаль з приводу уступлення Бартмана з уряду головного судді", який ви очолювали достойно через многі роки".

Судді провінційного суду під час промови Н. Бартмана

При кінці пращання, що відбувалося в головній салі провінційного суду, суддя Бартман подякував усім за їхні вислови признання й побажання на будуче й закінчив висловом англійського поета Шекспіра: "А якщо йдеться про мене, то, на мою думку, ми повинні йти шляхом Божого Провидіння, а не ставати з Ним на прю..."

Подано на підставі судових записів провінційного суду Британської Колюмбії у Ванкувер, Бр. К. — **Ред.**

Ми рівнож долучуємося до побажань, що їх склали судді Бартманові представники судів Бр. К. та бажаємо йому милого відпочинку, які йому признав уряд Бр. К. за його "надзвичайні заслуги для провінції".

Слід відмітити, що суддя Бартман був не лиш добрим суддею провінційного суду, але він був і є також добрим християнином та гідним представником української громади, яку достойно заступав нераз при різних нагодах. — **Ред.**

Новий Київ, Алта - похорон бл. п. Анни Самоїл

бл. п. Анна Самоїл

У четвер, 6 серпня ц.р. рознеслася сумна вістка, що не стало поміж живими Анни Самоїл.

Покійна Анна народилася 20 грудня 1902 р. в селі Побіжнім, Гусятинського повіту, Галичині, в родині Войтка Журавля та Іванни Струтинської. 1921 р. приїхала вона з мамою та сестрою до свого тата до Канади, що вже перед тим від 1914 року загосподарився в околицях Нового Києва. 1922 р. виходить заміж за Василя Самуїла. Їхнє подружжя поблагословив Всевишній трьома синами та одною дочкою. Втішалася вона шістьома внуками.

Від 1921 до 1967 рр. проживала з чоловіком на власній фармі. 23 листопада 1967 р. помер їх син Володимир. Не маючи сили до дальшої господарки вони продали фарму та переселилися до сусіднього містечка Вегревил.

Неочікувана смерть сина підкосила і так слабке здоров'я покійної Анни. Будучи в Новому Києві бл. п. Анна була щиро віддана парафії. В її домі мешкали оо. василіяни. Була вона основницею та першою головою місцевого відділу ЛУКЖ. Відтак довголітньою секретаркою та хронікаркою. Від 1962 р. почесною головою місцевого ЛУКЖ. Дбала про чистоту та прикрасу божого храму; була доброю бесідницею та позитивною людиною на терені парафії та громади Нового Києва.

Похоронні богослуження відбулися в неділю 9 серпня в каплиці Парк Меморіял у Вегревил. Покійне богослуження в Новому Києві співслужив о. Д. Велещук ЧСВВ з місцевим парохом. Родина Самоїли були і є великими прихильниками оо. василіян, але одночасно гарно співпрацювали з спархіяльними священиками.

Чоловік Василь, сини Людвик і Едвард, донька Славка, зять, невістки, внуки, дві сестри, чисельна родина, сусіди та знайомі болють із-за смерти Анни, та довго переживатимуть її втрату.

З нагоди похорону передано на „Українські вісті" 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо. Нехай Всевишній прийме її душу та оселить її там де немає ні болів ні зітхань, в місці світлому, де всі святі спочивають. Вічна її пам'ять.

Представники судівництва, адвокатури та інших урядів

Похорон бл. п. Томи Лісобея в Едмонтоні, Алберта

бл. п. Тома Лісобей

Якщо для кого смерть була несподівана, то напевно для бл. п. Томи Лісобея. Несподівано вона прийшла для нього, хоч її вже довгий час він сподівався, бо важке життя надщербило йому здоров'я і були хвилини, що видавались передвісником смерти. Але 15 серпня рано ні бл. п. Тома ні його дружина не сподівались того, що сталося, бо стан здоров'я бл. п. Томи був кращий, чим задовільний. Сталось інакше. Під час неприявності дружини, що була на праці, бл. п. Тома не видержав атаку астми і віддав Богу душу. Коли б не добрий сусід, що прийшов його відвідати, хіба дружина, вернувшись пізно з праці, була б пережила страшну сцену, споглядаючи на закостеніле тіло помершого мужа. Хоч не раз стукала смерть до дверей родини Лісобей, 15 серпня прийшла несподівано і перервала нитку життя бл. п. Томи.

Народився покійний в родині Пилипа і Марії з роду Сокіл Лісобей в селі Гори Стріовецькі на українській збаражчині 16 вересня 1908 р. Молодість свою провів у злиднях і поневірянні. На 12 році життя стратив батька і пішов на службу до чужих.

Вислуживши військо, одружився 1931 р. з Кароліною Славута, надіючись почати щасливе родинне життя. Та обставини не дозволяли і тому Тома Лісобей залишає дома дружину і дітей та виїздить на працю до Франції. По 14 роках еміґрує він до Канади і за радою приятелів стає на працю біля будови летовища на Колд Лейк, Алберта.

Цілий час держить покійний листовний зв'язок з дружиною і дітьми та мріє стягнути їх до Канади. В грудні 1964 р. здійснюється його мрія і до Едмонтону приїздить його дружина Кароліна. Ця обставина наче покращала стан здоров'я покійного. Мріяв він про одне — поїхати ще в Україну, щоб відвідати своїх синів та їхню родину. Цією надією жив покійний до останніх днів свого життя. Нажаль, так не сталось. Невблагана смерть перекреслила всі пляни і мрії та переставила бл. п. Тому Лісобея на той світ.

В п'ятницю 21 серпня в Парк Меморіял парох церкви св. Юрія о. В. Тарнавський відслужив Панахиду, а в суботу св. Літургією, що її служив о. Є. Камінський та чином похорону під проводом отця пароха закінчилась земна мандрівка покійного.

Похороненого на українському цвинтарі св. Михаїла бл. п. Тому Лісобея оплакують: дружина Кароліна, сини Никола, Василь і Володимир, невістки, 5 внуків, сестра Ліна, приятелі й знайомі. По похороні відбувся в залі церкви св. Юрія поминальний обід, що його приготовили членкині Марійської дружини пань. Вдова зложила $20.00 на пресфонд „УВ". За жертву дякуємо, а покійному Томі хай буде вічна пам'ять.

Скаро, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ОЛЕКСИ ВОЙТАС

бл. п. Олекса Войтас

В середу, 10 червня, упокоївся в Бозі один із зразкових членів нашої парафії бл. п. Олекса Войтас, проживши 68 років трудящого життя. Покійний був одним з перших членів основоположників церкви Воздв. Ч. Хр. на Скаро, який враз із іншими парафіянами причинився до її будови. Він любив свою церкву, радо брав участь у церковних відправах та приступав до Св. Тайн.

Він був вірним сином своєї Церкви і, як добрий батько, подбав про релігійне виховання своїх дітей. 5 травня 1964 р. він стратив свою дружину Марію, а тепер оставив в смутку трьох синів: Павла, одруженого з Гледис Яхимець, Петра, одруженого з Кітариною Юрків і Филипа, одруженого з Варварою Брейгем та одну дочку Павліну Моріс. Крім дітей, покійний залишив двоє внуків Карен-Марію, і Ската-Роберта, двох братів Івана, секретаря і диригента хору на Скаро та Михайла і чотири сестри: Марію Скіцько, Катерину Скіцько, Анну Хруник і Евдокію Головач.

Похорон відбувся 13 червня ц.р. В навечер'я похорону о. В. Підскальний ЧСВВ і о. парох П. Іванець, відправивши панахиду, а в день похорону заупокійну Службу Божу відправили о. парох і о. Б. Дрібненький ЧСВВ, який виголосив проповідь. Під час Служби Божої співав місцевий мішаний хор, яким диригував брат покійного Олекси Іван Войтас.

Після св. Літургії відвезено тіло покійного на місце вічного спочинку на цвинтар у Скаро. Опісля всі учасники похорону зійшлися в місцевому народному домі на поминальний обід. В часі обіду о. парох склав співчуття дітям і родині з причини смерти доброго батька і брата та попросив присутніх про жертви на пресовий фонд „Українських вістей". Збірку провели дві молоденькі учасниці: Петруся Войтас і Шарон Войтас. Збірка принесла 36.40 дол. За жертву хай буде щира подяка, а покійному Олексі вічна пам'ять.

ПОДЯКА

По втраті нашого дорогого тата, дідуся і брата складаємо щиру подяку Всеч. о. Петрові Іванцеві, парохові, Впр. о. Б. Дрібненькому ЧСВВ та Впр. о. В. Підскальному ЧСВВ за відправу похоронних обрядів. Похоронному заведенню дякуємо за совісну обслугу. Дякуємо приятелям та жертводавцям на Служби Божі, жінкам, що приготовили обід, дякам за похоронний спів, а вкінці дякуємо всім, що причинилися до звеличання похорону покійного та віддали йому послідну прислугу. Нехай Господь надгородить усім сторицею, а покійного Олексу хай прийме до Свого Царства.

Діти, внуки, брати і сестри та вся родина

Майфер, Саск.

СРІБНИЙ ПОДРУЖНІЙ ЮВІЛЕЙ ПАВЛА Й КАТЕРИНИ ХУДИЙ

Родина, приятелі та знайомі вшанували врочисто 25-річчя подружого життя п-ва Павла і Катерини Худий. Родинна врочистість в домі ювілятів на фармі відбулася два тижні пізніше, як припадала річниця їхнього вінчання, бо вони були на вакаціях в Онтеріо, де п-і Худа має братів та сестер.

На прийняття прибули дружба та дружина, що були на їхньому весіллі, перед 25 роками; п-і Джін Чапман та п. Роналд Дерновський. П-і Віолет Гарек спекла ювілейний весільний торт, який був окрасою гарно прибраного головного стола. Господар прийняття п. Іван Каліняк вручив ювілятам, як дарунок родини, приятелів та сусідів, столове начиння (52 штуки), а сини передали в дарунку від себе срібні підноси. Сестрінка ювілятки п-і Стелла Шейн почіпила китиці квітів обоїм ювілятам та їхнім батькам п-ву І. Дума з Гефорд, що рівнож сиділи за головним столом. Батьки ювілятів привітали їх сердечно з 25-річчям подружжя й завважили, що то перше святкування 25-річчя подружжя в їхній родині.

П-во Павло і Кася Худий подякувала всім за влаштування гарного прийняття, за вшанування прийняття їхньою приявністю, за побажання та дарунки. Дальша частина прийняття перейшла на милій ґутірці.

З нагоди прийняття передано на „Українські вісті" 10.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а п-ву Худий бажаємо ще багато літ прожити та діждатися золотого та й діямантового ювілею. **Приятель**

Річна передплата „УВ" – тільки $5.00

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп • Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО — БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ,
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
П. Остапчук - керівник
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

СПОМИНИ УЧАСНИКА ПАЛОМНИЦТВА НА ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ.
КНИЖКА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА, НА БЛИСКУЧОМУ ПАПЕРІ, 80 СТОРІН ДРУКУ.
ЦІНА $2.50 З ПЕРЕСИЛКОЮ.
ГРОШІ ТА ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ НА АДРЕСУ:
Rev. W. Tarnawsky
11301 - 96 Street
Edmonton 18, Alberta
Canada.

Вісті БУК Едмонтонської єпархії

З ДІЯЛЬНОСТІ ЄПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БУК

На першому повакаційному засіданні Єпархіяльної управи, що відбулося 23 вересня, члени управи в дуже річевій дискусії, яку переведено в товариській атмосфері, обговорили низку справ. Після молитви, що її проказав духовний асистент о. протопресвітер Я. Федуник, голова єпархіяльної управи д-р М. Снігурович подав порядок нарад, що охоплював не лише справи самої організації, але теж і справи нашої Церкви.

1. Обговорено обіжник Крайової управи БУК в справі 25-річчя знищення Української Католицької Церкви в Західній Україні, що припадає цього року. Всі відділи БУК в єпархії повинні відзначити ту сумну річницю відповідними доповідями та рефератами. Наші члени повинні також поширювати правду про знищення Української Католицької Церкви комуністичною владою поміж нашими співгромадянами-неукраїнцями.

Крайова управа БУКК видала окремий запитник про останні дні Української Католицької Церкви, перед окупацією Західної України совєтськими військами. Той запитник буде незабаром надрукований в усіх українських католицьких часописах. Хто з наших членів, чи читачів „Українських Вістей" міг би відповісти на питання, що будуть надруковані в обіжнику Крайової управи БУК, просимо висилати відповіді на адресу секретаря Єпархіяльної управи БУК, 11422 - 101 вул., Едмонтон, Алберта.

2. Управа БУК застановлялася над задовженням Єпархіяльної управи із вкладкою до централі КУК й вирішила передати ту справу до поладнання першому заступникові голови Єпархіяльної управи БУК.

3. Управа порішила остаточно закінчити збірку на жертви землетрусу в Югославії. Збірку в грошах та речах переводили Єпарх. управа БУК. Збірку допоміг перевести канцлер Едмонтонської єпархії о. д-р М. Сопуляк. Сортуванням одягів та висилкою речей зайнявся секретар управи п. інж. З. Васараб, при допомозі членів БУК з едмонтонських парафій та членкинь ЛУКЖ, як теж людей доброї волі. Інж. Васараб незабаром проголосить звіт із переведеної збірки та подасть імена осіб, що йому допомагали в її переведенні. Зібрані речі переслано майже в цілості до Югославії, невелику частину переслано українцям у Бразилії, а решту речей, які не надавалися до висилки, передано одній з установ суспільної опіки в Едмонтоні.

Управа порішила закінчити з днем 18 жовтня ц.р. грошову збірку для Югославії, що досі досягнула суми прибл. 3,000.00 дол. Зібрані гроші будуть вислані через Єпископську канцелярію в Едмонтоні ВПреосв. Архиєпископові Гаврилові (Букаткові). В „Українських Вістях" буде недрукований, після закінчення збірки, звіт з її переведення.

4. Особливе місце в нарадах управи зайняла справа базару БУК. Стверджено, що до цього часу дуже мало парафій та відділів БУК розчислилося з управою із розпродажу базарових книжечок. До каси управи на руки п. А. Маїка переслано дуже мало готівки. Зовсім не відгукнулися на наш заклик великі парафії нашої єпархії, що чомусь не хочуть допомогти БУК виповнити свої фінансові зобов'язання. БУК репрезентує українські католицькі організації назовні та, від тих організацій, входить до централі Комітету Українців Канади, куди мусить щороку вплачувати вкладку в узгідненій висоті. Буде соромно не лиш управі БУК, але й членам всіх українських католицьких організацій, якщо БУК не вив'яжеться зі своїх фінансових зобов'язань супроти КУК. Єпархіяльна управа БУК не просить фінансової допомоги в поодиноких парафій, але просить допомоги в розпродажі базарових квитків, щоби в той спосіб здобути потрібні фонди для своєї діяльности. Тому управа сподіється, що Всеч. о пароxи виявлять належне зрозуміння для завдань та праці БУК та доложать всіх старань, щоб розпродати базарові книжечки БУК.

З уваги на слабий досі вислід в продажі базарових книжечок порішено відкласти розиграш базарових квитків на дещо пізніший час, щоб дати нагоду нашим членам та членам парафій розпродати базарові книжечки. Оголошення про відкладення реченця розиграшу базарових квитків подаємо окремо.

5. Стверджено, що від з'їзду БУК не створено ніодного нового відділу БУК у нашій великій єпархії. Тому порішено оживити особисті зв'язки членів Єпархіяльної управи з відділами. Зокрема управа сподіється, що едмонтонські відділи будуть запрошувати частіше представників Єпрахіяльної управи на свої засідання та обговорювати з ними свої важливіші справи.

Управа вирішила посилати своїх членів до тих парафій, де ще немає відділів БУК та старатися організувати там відділи БУК. Представник Єпархіяльної управи відвідає небаром Ванкувер, Ню Вестмінстер, Вікторію, Редвей та Редвотер та обговорить з членами деякі справи. Єпархіяльна управа жде на запросини також і від інших відділів, щоб до них висилати своїх представників.

6. При обговорюванні фінансового звіту прийнято до відома, що в 1970 р. членські вкладки заплатили такі відділи: Клюб мужчин катедри св. Йосафата, відділи БУК: Пресв. Евхаристії в Едмонтоні, відділи БУК в Калгарі та Вегревил. Закликаємо інші відділи БУК вирівняти свою заборгованість та вплатити вкладку за 1970 рік.

7. Свойого часу ми розіслали нашим відділам до розпродажу картки з Риму. Просимо тих, які ще не розчислилися з розпродажу, прислати розчислення та гроші.

8. З уваги на те, що БУК не має свойого власного органу для друкування своїх комунікатів, управа БУК звернулася до „Українських вістей", які заявили готовість радо відступити навіть цілу сторінку, що другий тиждень, для статей та комунікатів БУК, якщо того буде потрібно. Зате члени відділів повинні передплачувати самі та заохочувати других передплачувати ту газету, де будуть друковані комунікати БУК.

9. Розпочаті старання Єпархіяльної управи наладнати навчання української католицької релігії по сепаратних школах Едмонтону, досі не увінчалися належним успіхом. Тому рішено продовжати дальше переговори в тій справі з радою сепаратних шкіл та вчителями.

За Єпархіяльну управу БУК

д-р М. Снігурович, голова

Базар БУК відкладено

Йдучи назустріч побажанням багатьох відділів БУК Едмонтонської єпархії, Єпархіяльна управа, на свойому засіданні в дні 23 вересня ц.р., порішила відкласти реченець розиграшу базарових квитків на пізніше. Нова дата розіграшу буде проголошена незабаром в „Українських вістях", а, окрім того буде подана до відома відділам окремим письмом. Тому просимо не повертати нам ще непроданих базарових книжечок, але докласти всіх старань, щоб їх якнайскорше розпродати. Всеч. і Впр. Отців Парохів просимо повідомити своїх парафіян про зміну реченця розиграшу.

Сподіємося, що наші члени та прихильники докладуть усіх старань, щоб базар Єпархіяльної управи увінчався успіхом.

Єпархіяльна управа БУК

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ТОВАРИСТВО "СОКІЛ"

В. ГАВРИШ

Було в Едмонтоні ще одно товариство, яке існувало дуже коротко. То було товариство "Сокіл", яке зорганізовано 1913 р. Зійшлася невелика ґрупка українських імігрантів, порадилися між собою й порішили оснувати опеціяльне товариство, як вони казали, "товариство якости", й назвали його "Сокіл".

Товариство не мало ніякого статуту, а члени навіть не знали, яке завдання то товариство має. Члени нічого не робили. Одинокою їх діяльністю було те, що зійшлися разом й зробили спільну світлину, яка залишилася одиноким слідом по тому товаристві. Зараз відтак товариство розлетілося, бо більшість членів його виїхала з Едмонтону. Воно існувало неповних 6 місяців. Для історії подам імена його членів, що є на світлині.

Долішний ряд зліва: Іван Кузик. Він купив був готель у Редвей і поїхав туди. Стефан Вірмінський скоро виїхав на працю до Нордек й там працював у копальні вугілля аж десь до 1959 р. Відтак приїхав до Едмонтону, купив тут хату й відтак помер. В Едмонтоні живе ще його дружина. Дмитро С. Фербей, власник книгарні. Світлина зроблена якраз під тим будинком, де містилася його книгарня. Григорій Кибіч, довголітній працівник у книгарні Фербея. Він уже помер. Іван Бабій мав закінчені дві кляси гімназії в краю. Виїхав до ЗДА. Другий ряд зліва: Юрко Кузик. Він приїхав був тоді до Едмонтону й казав, що був форманом на залізничій дорозі в Дангевен. М. Кузик мав крамницю в Іннісфрі, Алберта. М. Коваль виїхав скоро до копальні вугілля в Канмор, Алберта, й там працював по копальнях вугілля. Відтак казали, що поїхав був додому, а відтак виїхав до Аргентини. Але ті вістки непевні. Василь Гавриш, тобто я, в капелюсі. На світлині є ще один чоловік, але я його не знав. До товариства належало теж кілька дівчат, але їх імен вже не можу собі пригадати. Пам'ятаю лише, що членкинею „Сокола" була молоденька дів-

(закінчення на 8 стор.)

ТИЖДЕНЬ ЗАПОБІГАННЯ ПОЖЕЖАМ

4 - 10 жовтня

ПОЖЕЖІ НЕ ПРИЗНАЮТЬ РІЗНИЦІ ВІКУ

Минулого року згинуло в Канаді від пожеж 623 особи. В 64,369 пожежах в 1969 р. пропало різного майна загальної вартості 191 мільйонів долярів. В 1968 р. шкода від пожеж була на 25 мільйонів долярів менша. Минулорічна шкода була найвищою в історії Канади.

Між канадцями, що згинули від пожеж, було 316 чоловіків, 126 жінок та 181 дітей. Число дітей, що згинули минулого року від вогню, було найнижче за 20 років. Звичайно, при кожній пожежі, гине найбільше дітей, які не знають, як і не в спромозі себе рятувати.

Багато дітей можна би врятувати від смерти в вогні, якщо би батьки заздалегідь навчили дітей, як треба себе поводити на випадок пожежі.

В кожній хаті повинно бути написане великими літерами число телефону найближчої пожежної станиці. Діти повинні знати, що домашньою содою можна гасити вогонь товців. Діти повинні знати, куди треба втікати з хати, якщо б вогонь не давав спромоги вийти входовими дверми.

Батьки повинні держати сірники, запальнички та легкозапальні матеріяли так, щоб діти не могли їх досягнути.

Треба повикидати на смітник старий папір, непотрібні шматки та інші матеріяли, що можуть легко горіти, щоб не давати нагоди для пожежі.

В гутірках із дітьми треба їх перестерігати перед іграшками з вогнем та вияснити, як через недбальство, неувагу та легкодушність може постати пожежа, що може знищити не лише майно, але й людське життя.

Будьте офіційним молодим пожежником

Junior Firefighter

ТИЖДЕНЬ ЗАПОБІГАННЯ ПОЖЕЖАМ 4 - 10 жовтня

Зазначіть якінебудь ЧОТИРИ небезпеки пожежі з рисунків угорі й занесіть то до найближчої станиці пожежної сторожі.

Кожний, хто буде мати правильне зазначення, дістане офіційну картку молодшого пожежника **Junior Firefighters Card** — підписану шефом пожежної станиці й авторизовану Албертським комішенером для справ пожеж.

PROVINCE OF ALBERTA

Office of the Alberta Fire Commissioner

ТИЖДЕНЬ ЗАПОБІГАННЯ ПОЖЕЖАМ

4 - 10 жовтня

Не жартуйте з вогнем!

Колисо нещастя

- Курення в ліжку
- Спізнений алярм
- Сміття й хабаззя
- Недостача виходу в часі вогню
- Неправильні електричні проводи
- Залишення дітей самих
- Легкозапальні плини
- Невластиві електричні запальники (ф'юзи)

Пожежа є зобов'язанням супроти кожної особи, яка на довгу мету мусить заплатити свою частину на сплату щорічного зростаючого заборгування.

Причиною пожеж є однаково: матеріяли й люди.

Старайтеся запобігати пожежам!

ПОЖЕЖА Є ЧАСТО КІНЦЕМ ВСЕГО

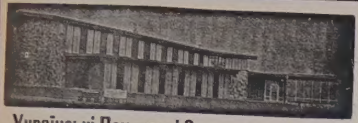

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Річні збори Албертських тижневиків

Г. Бовс

В днях 10 - 13 вересня відбулися в Келгарі річні збори Об'єднання албертських тижневиків, що до нього належать й „Українські вісті".

В зборах взяло участь поверх 50 делегатів та багато гостей — представників албертського уряду та різних друкарських та паперових фірм.

Від "Українських Вістей" був приявний на зборах о. д-р М. Сопуляк, керівник видавництва.

Президентом Об'єднання на черговий рік вибраний Г. Бовс з Ледук.

---o---

* **На 1 червня ц.р.** в Алберті було 80,000 коней. Минулого року в тому самому часі Алберта мала 84,000 коней.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

* **В Алберті** до кінця вересня ц.р. згинуло від пожеж 32 особи. З того 31 осіб згинуло від вогню в апартаментах та подвійних домах.

---o---

Мафія зі ЗДА викуповує похоронні заклади?

До багатьох канадських закладів минулими місяцями зверталися американські похоронні заклади з пропозицією купити канадські заклади та провадити їх на американський лад, тобто ефективніше, як їх ведуть канадські погребники. Тепер з різних джерел появилися вістки, що похоронні заклади в Канаді хочуть купувати не американські погребники, а злочинна нелегальна організація «Мафія», яка в ЗДА має свою руку не лише в касинах гри, нічних клюбах, кінських перегонах, ресторанах, але навіть у похоронних закладах. Були чутки, що вже купила похоронні заклади в провінції Квебек. Але квебекські погребники заперечили це. Квебекська поліція також заявила, що її невідомо нічого про те, щоб мафія перебрала квебекські похоронні заклади, та що вона не вела в тій справі ніякого слідства.

Як відомо, від довшого часу висувається заміти, що в Квебеку та Онтаріо діють члени американської мафії, які вкладають свої гроші в різні канадські підприємства та тягнуть з них великі зиски. В Онтаріо цю справу прослідкують члени Онтарійської легіслятури.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

- Екзамінує безплатно слух
- Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
- Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дихт-Tonsils, adenoids, сайнисис ниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Статистика громадянства

(Кан. Цц.) — Від 1947 року, коли був ухвалений Акт Канадського громадянства, до кінця 1969 р., федеральний уряд видав 1,937,956 посвідчень громадянства.

Подаємо статистику за останні п'ять років:

Посвідчення видається тим, які тут народилися, або стали канадськими громадянами через натуралізацію, подружжя, або проживання в Канаді перед 1947 р. Посвідчення признається тим кваліфікованим особам іноземцям або британським підвладним, які прибули сюди, як допущені іміґранти.

	Посвідчення видані	Посвід. признані	Разом
1965	61,421	63,844	125,265
1966	59,224	60,847	120,071
1967	61,860	59,961	121,820
1968	62,310	60,055	122,585
1969	101,395	59,900	161,295

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 7 стор.)

чина Емілія Невчас. До неї залицявся Юрко Кузик, але він був для неї за старий і з того нічого не вийшло.

Більше про „Сокіл" нема що писати, бо то товариство абсолютно нічого не робило. Я згадав його лише тому, що знайшов у себе світлину й нагадав собі, що таке дивовижне товариство в Едмонтоні було.

* * *

В попередньому числі я згадував про Івана Варшавського та його родину. Я там не подав повного списка його дітей й тому хочу тепер то доповнити. Отже Іван Варшавський приїхав до Канади з Гусятина 1889 р. Вінчався в хаті Ваховича на фармі. Не знаю, хто його вінчав, мабуть якийсь французький священик, бо наших тоді ще не було. В родині Варшавського було п'ять дівчат та чотири сини. Дочки: Кароліна, зам. Яхніцька, Йосифа, зам. Томашевська, Розалія, зам. Ґовда, Марія, зам. Мекдоналд (тепер в Едмонтоні) та Юлія, зам. О'Ніл (тепер в Ст. Франціско); сини: Франк, тепер живе в Вікторії, Валтер на фармі, д-р Стен, відомий лікар в Едмонтоні та Войтко, що фармує на батьківській фармі. Покійний Іван Варшавський ніколи не відмовився від жертви на українські цілі й все давав радо й щедро.

* * *

"НАШІ „КУПЦІ И ПРОМИСЛОВЦІ"...

В 1918 р. я наскладав був троха грошей і думав купити якусь крамницю. Я розглядався за чимось відповідним в Едмонтоні й наткнувся на Михайла Крису. Михайло Криса працював у копальнях вугілля в Дромгеллер й доробився був троха грошей. Він приїхав до Едмонтону й хотів конче купити якусь книгарню. Якраз тоді в Едмонтоні був майже зовсім збанкрутував Роман Крамар. Крамар доробився був досить доброго майна на продажі будівельних площ в Атабасці й видавав в Едмонтоні українську щоденну газету „Новини". Газета не мала відповідного числа передплатників ані оголошень й Крамар мусів її замкнути. Він сам вийшов з видавництва майже зовсім збанкрутований. Йому були залишилися ще лиш деякі машини та троха книжок. Криса договорився із Крамраем, що вони відкриють в Едмонтоні книгарню, де наші поселенці могли би купувати українські книжки й газети. Книгарня йшла погано. Крамар бачив, що з книгарні ніякої користи не буде, тому взяв у Криси кількасот долярів й кудись виїхав.

Крисі залишилися в книгарні книжки — найбільше там було сонників та троха повістей і оповідань. Криса тоді винаймив приміщення на 101 вул. і 102 авеню й відкрив там свою книгарню. Хтось доніс політичній поліції (Ар-Сі-Ем-Пі) — дехто казав, що то Кузик, який тоді служив при поліції, — що Криса австрійський громадянин й продає „ворожі книжки". Поліція впала до книгарні, позабирала всі книжки, а сам Криса опинився в тюрмі в Форт Саскачеван. За Крисою не було кому обстати й скласти за нього кавцію й він, бідака, сидів у тюрмі до самого кінця війни.

Як війна скінчилася, Крису звільнили з тюрми й віддали йому, досить понищені, сконфісковані книжки. Криса не мав грошей і не мав за що винаймити приміщення для книгарні, тому передав, чи продав свої книжки Олексі Дударові, який відкрив був свою книгарню в т.зв. будинку Аллен („Аллен блок") на 97-ій вулиці. Але й Дударові книгарня також не йшла добре й він її замкнув. Здається, що Д. Фербей, який мав тоді поважну книгарню, закупив всі книжки, що їх Дудар мав у своїй книгарні. А Криса, який сидів у тюрмі за продаж „ворожої літератури", навчився в тюрмі малювати й малював відтак, головно таблиці та написи для крамниць та підприємств. Як я відтак відчинив іміграційне бюро, то й мені він намалював таблицю.

Криса, попри малювання, займався ще й продажжю самогону. Його кілька разів поліція була злапала з самогоном й він за кожний раз мусві платити поважну грошову кару. Але він тим не переймався, платив й дальше торгував самогоном. А раз його таки добре натягнули якісь спритні фабриканти самогону. Криса купив у когось 40 гальонів самогону. Ціна була добра, самогон теж дуже добрий і Криса тішився, що на ньому добре заробить. Криса взяв бочку, привіз її до дому й почав переливати самогон з бочки до пляшок. Наповнив десять пляшок і вже по самогоні. Він дивиться, а в бочці, під верхом, є друге дно, а під тим дном вже чиста вода. Отже спритярі переділили бочку дном у середині, на спід налили води, а в невеличку, перегороджену частину — самогону. Крисі вдкрили той бік, де був самогон й так Крису обманули. Замість добре заробити, Криса таки добре стратив на тій бочці.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати явмость і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

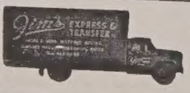

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

УПРАВА БРАТСТВА 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
Станиця в Едмонтоні

влаштовує

Дивізійні Вечерниці

які відбудуться

в суботу, дня 10 жовтня 1970 р.

в залі LISTER HALL — 87 Ave. and 117 St.
(коло Ювілейної Авдиторії)

Початок о год. 8.00 вечора

Вступ від особи $6.00 — (вечеря включена)

Професійна оркестра «THE ECHOES» (Чорновол)

Буфет Стрій вечірний

Студенти — $4.00